Tizenhetedik évfolyam. 164-ik szám.

ELŐFIZETÉS
HELYBEN:
Egy évre . . . . . 24 korona
Egy hóra . . . . . 2 korona.
VIDÉKEN:
Egy évre . . . . . 26 korona
Egy hóra . . . . . 2 k. 40 f.
HIRDETÉSEK:
6-hasábos petit sor egyszer 20 fil.
minden következőnél 16 fillér
Nyilttér sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
Aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 257.
KIADÓHIVATAL:
Aradi Nyomda Részvény-Társaság.
József főherczeg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1902. | FELELŐS SZERKESZTŐ: Stauber József. | Szombat, julius 19.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezércikk: Szöget, frázist.
A kóbor cigányok ellen.
A kolozsvári zászlószentelés epilogusa.
A pécskai Maros-vashid.
A huszárok hóhérja.
Lopás az aradi vonaton.
Az aradi huszárezred jubileuma.
Aradváros ünnepe Kossuth száz éves születésnapján.
Lilienbergné pörujitása.
Véres harc Déva mellett.
Aki a tengeren született.
Uti-verseny Arad—Nagyvárad között.
A braganzai herceg pöre.
Páris legujabb botránya.
Tárca: Évek multán. Irta: Will.
Regény-Csarnok: Hipnózis. Irta: Hardy I. D.

Szöget, frázist.

Arad, julius 18

Levelet kapott ma Arad városa, meg a megye is. Szöget kérnek benne, frázist küldenek.

Hát hiszen, frázissal birja a magyar. Diszkardot küldöttünk Ozmán pasának, Krügernek rokonszenvünk kvintesszenciáját tömérdek üdvözlő táviratban, Palmerstonnak tulipános szürt, Rooseweltnek csikóbőrös kulacsot, mindmegannyi nemzetiszinü megtestesitője a magyar szóvirágnak. Ha már a nagyhatalmasságok koncertjén nincsen szavunk: akkor legalább szerepeljünk igy a külpolitikában diszesnél-diszesebb kardokkal, csikóbőrösnél-csikóbőrösebb kulacsokkal.

Amerikába pedig, annak a másfél millió magyar embernek, a kiket a kenyérharc, a nyomoruság kergetett ki a haza földjéről ismeretlen világba, a melynek kincsetadó nimbusza már szétfoszlott, csak az a hir van még róla, hogy ott minden munkabiró ember meg tudja keresni azt, a mire a gyomrának szüksége van, — amerikai honfitársainknak küld az *Országos Nemzeti Szövetség* szintén egy frázist. A formája: egy nemzeti szinü, selyemmel, aranynyal kihimezett zászló. Ehhez a zászlóhoz kérnek Arad városától, meg Arad vármegyétől egy-egy szöget, bizonyára abban a hitben, hogy erre még telni fog a két törvényhatóságnak.

Senki se tegye föl rólunk, hogy a nemzeti zászlót profanizáljuk, a mikor azt ebben az esetben a szóvirág értékeivel egyformának mondjuk. Szent jelvény a nemzeti zászló: áhitatot érdemel, akár daróc-vászonból való a háromszinü posztója, akár nehéz selyemből. Méltó arra, hogy minden ünnepen, a melyet a hazafiság kalendáriuma magában foglal, kibontsuk, és lobogása alatt magyar lelkünk imáit elmondjuk.

De a mikor a nap gondja, Kenyér ő felsége parancsol, akkor az ünnep másodrendü dolog. A mikor másfél millió emberünket várjuk hiába vissza a hütlenséggel hagyott földre, — akkor ennek a vágynak nyitott sebét nem köti be a nemzetiszinü zászló selyme.

Napirendre került a téma, a nagy tuskó, a mely még nem talált fejszéjére: a kivándorlás problemája. Valljuk be: azzal, a mit a probléma megoldására eddig ajánlgattak, egy csöppet se növekedett meg a hitünk abban, hogy a kivándorlásnak elég magas korlátokat fognak verni. De hát abban is van valami: törnek egy pár fejet ebben a tagadhatatlanul fogós kérdésben. És mialatt az okos fejek főnek a mentő gondolatok után való hajszában, akkor kipattan a reális dolgok helyett egy magyar sallang: zászlót nekik, a hontalanoknak!

Azt mondja a szeget kérő irás: a zászló ébren fogja tartani az amerikai magyarokban a magyar érzést, a hazaszeretetet; a nélkül előbb-utóbb egész idegenek lennének tőlünk, s gyökeret vervén az amerikai földben, a hajtásaik már egész elveszettek lesznek a mi részünkre. Ez ujra csak lelkiismeret-altató frázis. Abban az emberben, a kit a megélhetés gondja szakitott el az anyaföldtől, már megingott a fiui érzés. Akármennyire istentelennek tetszik is a gondolat: az már csak azt a hazát szereti, a melyiktől ő kap valamit. És az amerikai honfitárs talán ilyen gondolatokkal néz a zászló-ajándékra: „Ilyen vagy te, hazám! zászlót adsz, de — kenyeret nem!“

Ha azon a pénzen, a mibe a zászló, meg az a deputáció kerül, a mely szeptemberben a zászlót New-Yorkba viszi, a másfél millió ember közül ötvennek lehetővé teszik, hogy hazajöhessenek, s itt

TÁRCA.

Évek multán.

Irta: Will.

Amikor elbucsuztak, a lábai elé borult a nőnek s megcsókolta a ruhája szegélyét. Mily nevetségesnek tetszik mindez neki ma és mégis fél tőle, hogy ujra találkozzék vele. Kegyetlenül bántak vele; ugy gondolta ezt akkor. Egy darab ideig mulattak vele, aztán kiadták az utját. Persze, a nő férjes asszony volt, ő meg fiatal gyerek. Eszében volt a bucsuzásnak minden legkisebb részlete. Lehet, hogy ifjukori szenvedély volt csupán, de annyit még ma is elismer, hogy oly szenvedély volt, mely élénk nyomokat hagyott meg benne.

Egy télikertben viselkedett oly nevetséges módon, aztán egyszer a zongoránál, amelynél a hölgy közömbösen ült és ahol ő letérdelt eléje, mint a „London Journal“ valamely szerelmese. A hölgy aztán járt kelt a szobában, megszagolta a virágokat s a legkegyetlenebb szavakat vágta hozzá; ő pedig futott utána, mint a megkorbácsolt kutya, aki könyörög, hogy ezután jól viseli magát. Egy páfrány-levelet a hölgy letépett és aztán ledobta — ő felemelte s gondosan megőrizte; hiszen akkor volt a szeretett nő kezében, amikor utóljára látták egymást. Önagysága a vállát vonogatta, gunyosan mosolygott — és az ifju szeme könyekkel telt meg.

— Hova gondol, az olyan gyerek, mint amilyen maga s egy magam forma asszony? igy szólt akkor.

Ez volt a legkegyetlenebb, amit mondhatott és még jól emlékezik most is rá, mint roskadt össze akkor szavainak sulya alatt. En Istenem, de milyen balga is volt akkor; milyen ferdén is fogott fel akkor mindent az akkori tragikus hangulatával. De hát elmult. Nem lett ugyan „hat hónap mulva irt a sebére“ mint ahogy ő nagysága megjövendölte, de kilenc esztendő mulva megházasodott és teljesen megfeletkezett őnagyságáról és annak létezéséről. Csak amikor az idegenek névsorát olvasta, akkor tünt a régi név ujra a szeme elé. Felkeltette benne mind a régi emlékeket és mialatt jót nevetett régi balgaságán, sajátságos érzés lepte meg, amikor elképzelte, hogy ujra találkozhatnának. Nagyon szerette a feleségét. Még egy év előtt nyugodtan nézett volna a Jernynghamnéval való találkozáselé. De hát éppen egy esztendeje, hogy házas. Az idő nem csökkentette szerelmét, de a romantika eltünt. Meg aztán jobb védelem is a másik ellen, ha az ember „szerelmes“ a felesegébe mintha csak „szereti“. Nem tagadhatta, hogy fél a Jernynghamnéval való találkozástól. Es tényleg kikerülte is a Casinót, amióta tudta, hogy ő is Dieppében van.

Letette az ujságot és Nelliere nézett, aki valamilyen novellát olvasott. Mily bájos és milyen nyugodt! Vajjon mit szólna hozzá, ha most kitalálhatná gondolatait? Mily oktatlanság és mennyire marcangolná szegénynek szivét. Ej, de milyen ostoba is, — ez asszony miatt már az ajtaja elé sem merészkedjék? Hiszen már nem szerelmes belé — éppenséggel nem!

Maxwellné az ölébe ejtette könyvét: „Mire gondolsz, kedvesem? kérdezte.

— Arra gondoltam drágám, milyen bájos is vagy te ebben a ruhában, felelt a férj. Megtartotta azt a dicséretes szokást, hogy udvarolt a feleségének. Cinikus barátai azt mondták hogy megfeledkezett róla, ki e nő, s udvarlásával csak a szokás hatalmának hódol. Az asszonyka kételkedve rázta meg fejecskéjét.

— Jack, én egy csunya, fekete redőt láttam a szemöldeid közt és pödröd a bajuszodat, ami mindig a rosz kedvednek a jele. Bájos vagyok ebben a ruhában, ám jó — de ebben a pillanatban te nem erre gondoltál.

A férj követte egy hirtelen sugallatát.

— Nellie, jer ide. Emlékszel-e még arra, hogy nemsokára a házasságunk után egy kérdést intéztél hozzám? Azt kérdezted, szerettem-e már te előtted is fiatal leányt?

— Emlékszem — felelt Nellie. Nos?

— Elmondtam neked, milyen ostoba voltam egyszer és mennyire belebolondultam egy férjes asszonyba. Kértelek is, hogy sohase használj egy bizonyos fajta illatszert, mert ez rá emlékeztet. Emlékszel minderre?

— Igen, igen, emlékszem. Nos?

Az Aradi Közlöny minden előfizetője 3000 koronára biztositva van balesetből eredő halál vagy rokkantság ellen mindaddig, amig előfizetése tart.

munkát kapjanak: azt, hazafiságunkra mondjuk, hálásabban vette volna a nemzeti önérzet. Vagy ha azon oly intézményt teremtenek az ujvilágban, a melynek a hazatérés megkönnyitése lenne a rendeltetése, akkor mi varrtunk volna zászlót, csak azért, hogy azt az Országos Nemzeti Szövetség előtt meghajthassuk.

Persze, ez a kormány dolga, nem az Országos Nemzeti-Szövetségé. Szin igazság. Csakhogy a frázisnak ereje — különösen a magyar frázisé — vakit, megbódit. Mialatt a kivándorlás kérdése kinoz bennünket, még azt találjuk hinni, hogy azzal a zászlóval megfizettük mind, mivel a kivándorlottaknak tartozánk. Ha a rokonszenvünk kifejezésére elég egy csikóbőrös kulacs, akkor ilyen hazafias kötelességet lekvittelünk egy zászlóval, meg nehány zászlószöggel. A kivándorlás nehéz problemáját megoldotta egy newyorki házi ünnepély, zászlószenteléssel egybekötve. +

A kóbor cigányok ellen.

(Törvényhatóságok az országgyűlésben.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

Ősrégi panasza már a vidéki törvényhatóságoknak, vármegyéknek és városoknak egyaránt, hogy a vándorcigányok ellen semmi óvintézkedést sem lehet tenni, mert nincs törvény ellenök és nincs oly általános jellegü intézkedés, vagy rendszabály, amelyek értelmében ellenök eljárni lehetne.

A vándorcigányok valóságos rémei a falvaknak, sok helyt a városok környékének, Semmi sem biztos előttük, sem a vagyon, sem az élet.

Amely vidéken tömeges rablások, betörések fordulnak elő, ott bizonyára kóbor cigányok vertek tanyát, vagy forditva. Mihelyt a falu népe észreveszi, hogy kóbor cigányok telepedtek le a falu alján, ott olyan veszedelem félelme vesz erőt, mintha sáskajárás fenyegetne. A vagyonbiztonság tekintetében, különösen nyáron nagy a veszedelem, mert ilyenkor a gazda a cselédséggel együtt a tanyán és a mezőn foglalatoskodik, a falu az öreg asszonyokra, gyermekekre és nyomorékokra van hagyva.

Ilyenkor lába kel mindennek: szárnyasállatnak, ruhás-ládának, elrejtett pénznek.

Télen az élet sem biztos a kóbor cigányok előtt. Megtámadják a vándorutasokat, a kocsin utazókat, sőt éppen e télen fordult elő, hogy egy kis vasuti állomást rohantak meg. Egy embert megöltek és a pénztárt kirabolták.

Ily körülmények között nek csoda, hogy a törvényhatóságok megelégelték a rabló-garázdálkodást. Egymás után fordulnak a képviselőházhoz kérvényeikkel, rendszabályokat, törvényt sürgetve a vándorló-czigánycsoportok ellen.

Legutóbb egész tömege a kérvényeknek érkezett a törvényhatóságokhoz. Igy *Árva, Liptó, Nógrád, Zemplén, Heves, Bács-Bodrog*vármegyék, ma *Zalamegye* és *Szabadka* városa fordultak a képviselőházhoz ugyanebben a tárgyban.

De maga az országgyülés is több izben foglalkozott ezzel a kérdéssel.

Legutóbb *Hevesvármegye* kérvényének kapcsán *Szederkényi* Nándor és még többen tették szóvá az ügyet, mire Széll Kálmán miniszterelnök kijelentette, hogy a kérdés megoldását maga is melegen óhajtja, de a dolog nagy nehézségekkel jár.

Mindenekelőtt a *községi törvényt* kell reformálni és a *letelepedésről* kellene gondoskodni.

A községi törvény reformja most készül. Azt hisszük azonban, hogy e kérdés oly égető és oly sürgős megoldásra vár, hogy *ankétet* kellene összehivni a vidéki törvényhatóságok részvételével és ezen az ankéten bizonyára merülnének fel oly üdvös eszmék, amelyek a kérdés megoldását előbbre vinnék.

TÁVIRATOK.

Kongresszus az örmények érdekében.

Brüsszel, jul. 18. A pán-örmény kongresszus ma nyilt meg *Houscau de Lachaie* szenátor elnöklete alatt. A kongresszuson jelen volt többek között *Le Jeune* államminiszter és több belga és francia szenátor. Az elnök megnyitó beszédében kiemelte, hogy minden pártból és minden országból kiváló emberek jöttek el a kongresszusra és kétezernél több csatlakozó nyilatkozat érkezett. Reméli, hogy a kongresszus arra fogja inditani a kormányokat, hogy felkarolják az elnyomott örmények ügyét. John *Brice* a kongresszus elnökéhez intézett levelében ugyanezt a reményt fejezte ki. A kongresszus azután alelnökké választotta *Enningonét* (Németföld), *Vaszeklewyer*-t (Dánia) és *Pressensné*-t (Franciaország). Azután *Quillard*, a *Pro Armenia* cimü folyóirat szerkesztője előadást tartott az örmények ellen elkövetett büntettekről. Van egy hatásos eszköz — mondotta egyebek között — a melylyel határt lehetne szabni az örmények elnyomásának. A hatalmasságok hozzájárulásával olyan kormányzót kellene kinevezni, a ki valamely *semleges európai államnak alattvalója*, továbbá nem-török, helyi miliciát kellene szervezni. Ezt csak a szultán valósithatja meg, de Európának akarnia kell. Nem kell a háborutól jobban féltni, mint a kréta' események idején. — A kongresszus azután megalakitotta az egyes csoportokat és végül elhatározta, hogy bizottságot küld ki, a melynek az lesz a feladata, hogy gyakorlatilag megvalósitható javaslatokat tetjesszen a kongresszus elé. Ebbe a bizottságba minden nemzet öt-öt delegátust küld ki.

Az ir alkirály lemondott.

London, julius 18. Irország alkirálya, earl of *Cabogán* lemondott hivataláról. A király elfogadta a lemondást.

Harc a montenegrói határon.

Konstantinápoly, jul. 18. *Bakics* montenegrói követ komoly lépéseket tett a portánál, arra utalva, hogy *Hamdi* basa török hat:rbiztos parancsára török katonák és albánok a vitás területen Velika mellett a *montenegróiakra lőttek* két montenegrói embert *megöltek* és többeket megsebesitettek. Néhány kunyhót is felgyujtottak. Bakics kijelentette, hogy ha a határbiztosnak nem adnak azonnal ellenkező utasitást, a montenegrói kormány kénytelen lesz a támadást viszonozni, az ellenfeleket szétverni és a

---

— Nos, az az asszony itt van és ha erre gondolok elkedvetlenedem.

— Oh! szólt Nellie; és erre mindaketten elhallgattak. Végre is az asszony zavarta meg a csendet. — És mondd csak Jack, elmult egészen? Hiába kisérlené meg, hogy? — Te házas ember vagy — egyszerüen köszönsz neki, és tovább mégy. Aztán meg, te magad mondtad, hogy nem sokat törődött veled, hogy — nem kellettél neki. Miért kerülnéd el a vele való találkozást?

— Nem tudom, dörmögte a férj határozatlanul. Nem akarom — nem akarom viszontlátni! Aztán meg beszéljünk egyébről. E hét végével elutazunk Dieppeből; remélhetőleg aztán soha sem találkozunk többé vele.

Maxwellnét mindez nem elégitette ki. Elsőbben is szeretett volna még sokáig itt maradni, mint ahogy eleitől fogva elhatározták: aztán meg bántotta, hogy miért fél a férje ettől a találkozástól.

— Jer, menjünk sétálni, igy szólt a férjéhez, és ne légy oly buti. Ha valaki hallaná beszédedet, azt hihetné, hogy még mindig szerelmes vagy abba az asszonyba. Még féltékenynyé leszek. Gyönge kisérletet tett arra, hogy elmosolyodjék, de ezt a mosolyt férjén kivül senki sem tarthatta volna természetesnek. — Készülj el; én felteszem a kalapomat; ha különösen kedves akarnál lenni, elkisérhetnél a Casinóba, hogy lásd, mint veszitem el minden pénzemet. Sohasem volt kacérabb és csábitóbb, mint ezen az estén. A férjénél előbb tisztán látta, hogy vetélytársnője van — ha még egyelőre csak az emlékezetben — és minden hatalmával azon volt, hogy vetélytársát elhomályositsa. Bizonyára szép, Jackra sohasem lehetett volna hatással olyan nő, aki nem szép. Nagyvilági nő? Jack gyülöli az „iskolás lányokat.“ Talán, szólt önagysága magában, miközben a szemben levő tükörben megnézte magát, csak kiállom valahogyan a versenyt azzal a hölgygyel.

Az asszonyka veszteséggel játszott és amikor egy ujabb ötfrankos aranyat tett s felemelte fejét, látta, hogy a férje, aki mellette áll, mint néz mereven egy pontra. A következő percben, amikor a férje tekintetét követte, már tudta ki az az asszony.

— Éppenséggel semmi sincs rajta, igy szólt az itélete. Most csak arra vagyok kiváncsi, hogy fejt-e ki a lényében annyi szeretetreméltóságot, hogy Jack ne vegye észre „tucat arcát“, vagy bocsátkozzam valamely hős párviadalba?

— Nem gondolod, szivecském, hogy már elég időt töltöttünk ezzel az ostoba játékkal? kérdezte Jack elfojtott hangon. Jer menjünk a terraszra.

Ugy, hát még egy szobában sem mer maradni „vele.“

— Ez igazán rettenetes; tulságosan megalázó.

— Csak menj, kedvesem, tudom mily nem szivesen maradsz itt, de én meg sokkal jobban mulatok, semhogy abban hagyhatnám. Menj csak, szivem szivd el a szivarodat nyugodtan a friss levegőn, aztán majd jer el értem. En egészen nyugodt leszek, aztán meg szét akarom ugratni a bankot.

Jack engedelmesen kiment és amint künn volt, nyugodtan szemlélte a másikat.

— Nos, utána megy-e vagy sem? kérdezte Nellie magában. Nem mindjárt, ez tulságosan feltünő lenne. Csak türelem! Tiz perccel kézőbb Jernynghamné hanyagul felemelkedett a helyéről és lassan kiment, mig Maxwellné idegesen babrált a csipke bluzán. Kockázatos harc volt ez. Meggondolatlanul cselekedett talán?

A hold ezüstös fénybe burkolta a tájat, s a hullámok halkan verdesték a partot. Ez mind nagyon végzetes az ilyen éjjeli találkozónál. A holdfényben a vetélytársnő fiatalabb, előnyösebb külsejünek látszik majd! Talán mégis csak nagy hibát követett el. Kisértésnek tette ki a férjét, amelynek pedig elejét kellett volna vennie. Menjen utána, — akadályozza meg, amig még nem késő? Nem! Nem alázhatja meg magát! — Akár süt a hold, akár nem. Minden áron meg fogja kockáztatni . . . Két frankkal több s az ördög vigye az utolsót is!

Hirtelen szemben állottak egymással; igy akarta ezt. A csudálkozás könnyed kifejezése pompásan sikerült neki.

— Maxwell ur, ön az? Lehetséges!

— Hogy van, nagyságos asszonyom? Én — Azon volt, hogy megmondja neki, menynyire örül a találkozásnak, de hirtelen elhallgatott.

A Nemzetközi baleset elleni biztositó társaság balesetből eredő halál és teljes rokkantság esetére 3000 koronát, illetőleg a rokkantság mértékének megfelelő összeget biztosit az Aradi Közlöny előfizetőinek.

határtornyokat, a melyek a konfliktusra okot adtak, kiüriteni. Az összeütközés veszedelme nagy, mert Rugova mellett albánok és török csapatok vannak összevonva és fenyegetik a montenegrói őrségeket.

—

A francia főpapság és a kormány.

Párís, julius 18. A párisi főegyházmegye főpapsága tegnap az érseki palotában gyülést tartott és elhatározta, hogy erélyesen tiltakozik *Combes* miniszterelnöknek a kongregációk ellen való eljárása ellen.

A kolozsvári zászlószentelés epilogusa.

(Feilitzsch Artur báró nyilatkozata.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

Közöltük a napokban azt a nyilatkozatot, a melyet *Feilitzsch* Artur báró, a kolozsvári II. kerület országgyülési képviselője tett közzé, tiltakozván a képviselőnek a kolozsvári 51. gyalogezred jubiláris lakomáján elmondott beszédje ellen, a melyen a képviselő a kétfejü sassal büszkélkedő zászlót dicsőitette és „nemzeti ereklyé"-nek nevezte.

A pohárköszöntő élénk feltünést keltett nemcsak Kolozsvárott, hanem egyebütt is, annyival inkább, mert ugyanerre a zászlóra nézve Széll Kálmán miniszterelnök a képviselőházban kijelentette, hogy az alkotmányjogilag kifogásolható.

Most *Feilitzsch* Artur baró is szükségét érzi, hogy megszólaljon és — a mint lapunknak táviratozzák, — a következő nyilatkozatot teszi közzé:

Azt a beszédet, a melyet az 51. gyalogezred kolozsvári ünnepélyének lakomáján tartottam, félreértették vagy szándékosan félremagyarázták. Föl nem szabad tenni azt egy magyar képviselőről, hogy kevesebbet kiván ily fontos közjogi kérdésben, mint a mennyit pártjának vezére az ország szine előtt megigér. Nem is cselekedtem ezt a képtelenséget. Beszédem teljesen a kormányelnök beszéde alapjára helyezkedve, ebből indult ki. Azt, a mit *Széll* Kálmán a zászló cimerét illetőleg kijelentett, fejtegetni szükségtelennek tartottam s tartom, annyira kétségtelen. Amde a miniszterelnök fontos nyilatkozata ellenére s e válaszának a képviselőház óriási többsége által történt tudomásvétele dacára a *kolozsvári ünnepély ellen némelyek mégis agitáltak*. Ezt a tényt tüntettem fel beszédemben, mint olyant, a mely elszomorit és melyet nem tartok helyesnek most már, midőn a zászlón lévő cimer megváltoztatásának szükséges voltát legilletékesebb helyen elismerték és nyilvánvalóvá tették. A zászlón lévő cimert abszolute *jelentőség nélkül valónak mondottam*, olyannak, mely nem is veendő figyelembe, mert semmit sem reprezentálhat, még Ausztria cimerét sem. Ellenben már a fölszentelt zászlón ott látom *Magyarország patrónájának alakját*, mely a régi magyar harci zászlókat ékesitette, mely alatt a magyar hazáért felekezeti különbség nélkül harcolt a magyar; s mely alatt — kétség sem férvén ahhoz, hogy a zászlót a közjogilag helyes cimer fogja disziteni, — ezután is felekezeti és nemzetiségi különbség nélkül harcoljon a haza minden polgára, ha a haza kivánja. Ime ez volt beszédem eszmemenete. Akadt, a ki ezt az alkalmat mohón felhasználta, hogy magának az én révemen szerezzen olcsó dicsőséget. Agitáltak ellenem apokrif nyilatkozattal választóim nevében, de nevük nélkül. Semmi szavam ehhez: izlés dolga, de felháborodással tiltakozom az ellen a vakmerőség ellen, hogy hazafiságomat bárki kétségbe merje vonni s hozzá még azért, hogy a magáét annál nagyobbnak tüntesse fel.

Kolozsvár, 1902. julius 18-án.

Feilitzsch Artur báró,
orsz. képviselő.

Ha Feilitzsch báró nyugodt abban, hogy a zászlót a közjogilag helyes cimer fogja disziteni, az mindenesetre jó az ő lelkének. De a zászló dicsőitésével — addig várhatott volna.

A huszárok hóhérja.

(Két év alatt — nyolc áldozat.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

A budapesti Ferencz József lovassági laktanya egy szakaszvezetőjéről rémes hireket közöl egy budapesti lap. Ez a szakaszvezető két esztendő alatt nyolc embert juttatott kegyetlenségével a halálba.

Kovács Dezsőnek hivják a szakaszvezetőt, akinek legutolsó áldozatát a napokban földelték el. A 16. huszárezred 4. svadronjában szolgál 1897. óta. A huszárok hóhérjának nevezik őt nemcsak az ezredben, hanem az egész környéken.

Az ősszel az ujraképzés után történt, hogy a svadron kivonult s a kapitány megintette Kovácsot, mert *Szücs* László közhuszár karabélya lazán volt fölszijjazva a hátára. Alighogy bevonultak a huszárok, Kovács berendelte Szücsöt az istállóba, ahonnan mindenki mást kiküldött s addig verte, mig eszméletlenül terült el a földön. Mikor magához tért, ujra megverte, azután a lovak közé dobta. A félig agyonvert ember még délben a menázsihoz ült, de enni már nem tudott, csak sirt. Félegy óra előtt eltünt. Egy óra tájban pedig Kovács szakaszvezető azzal a hirrel lepte meg az embereit, hogy jöjjenek csak föl a padlásra, *Szücs fölakasztotta magát*. A legényt csakugyan halva találták, de már nem lógott kötélen, mert Kovács, mikor egyedül volt ott, saját állitása szerint, levágta a kötelet. A fiut eltemették, anélkül, hogy édesanyjának megengedték volna, hogy utoljára megnézze.

A szakaszvezető pedig tovább folytatta az ilyen módon való katonai nevelést. Mindössze annyi történt, hogy a kapitány és Kovács közt ez a pár beszéd folyt le:

— Mondja meg, most még nem késő: verte azt az embert, vagy nem?

— Nem, — felelte persze Kovács. A kapitány aztán a legénységhez fordult az igazság kedvéért, de a huszárok félelmükben szólni sem mertek. És ez annál érthetőbb, mert Kovács *már egy izben három hónapot töltött katonai fegyházban a brutalitása miatt — miután degradálták*. De alighogy büntetése felét kitöltötte, szabadonbocsátották és két hónappal később ismét szakaszvezetővé léptették elő.

A Szücs László öngyilkossága óta egy hét sem telt el, amikor ismét eltünt egy közhuszár a Kovács szakaszából. Este megtalálták az istállópadlás gerendája alatt, guggoló-helyzetben. Az is felkötötte magát és meghalt.

Két közhuszár beszélte el nagy titokban a következőket: *Hajdu* Sándor közlegényt, aki szintén Kovács Dezső alatt szolgált, a mult év elején egy reggel halva találták a kaszárnya mellett elhuzodó helyiérdekü vasut sinjein. Az orvosi vélemény szerint a vonat elé vetette magát, a legénység azonban azt beszélte s beszéli ma is, hogy Hajdu *már halva volt*, mikor a sinekre került. — Állitólagos öngyilkossága előtt egy nappal, amint arra jól emlékeznek, a szakaszvezető véresre verte Hajdu Sándort.

Később történt a következő eset: *Kaszelszky* István kocsist, aki *Kusér* Nándor gázgyári nagyfuvarosnál szolgált, három huszár mulatság közben agyonverte a Külső-Kerepesi-uton. Látták vele együtt a három között Kovácsot is, akivel még a korcsmában összeveszett. Egy másik jelenvolt katona nevét is megmondták: *Kocka* őrmester. A kocsist is a vasuti sineken találták meg; de nyilvánvaló volt, hogy agyonverték a tettesek, mielőtt odavitték volna. A

— Nem tudtam, hogy Dieppeben van. Már régen itt van?

— Vagy egy hónap óta itt vagyok a feleségemmel, felelte a férfi.

— A feleségével? Ah! . . . Mosolygott kissé, — oh ezt a mosolyt, a férfi nagyon jól ismerte. On tehát házas? Gratuláljak?

— Köszönöm, felelt a férfi. On nagyon szeretetreméltó. És a férje? . . .

— Meghalt; tehát nem kell a hogylétéről tudakozódnia. De ön már régtől fogva ilyen bakokat lő. Nevetett. — Már rég ideje, hogy ezt megmondtam önnek, ugy-e? Látja, én nem változtam meg. Tehát ön házas. Ugy-e, megmondtam, hogy meg fog házasodni, de azt akkor nem akarta elhinni.

— Pedig igaza volt.

— Persze, hogy igazam volt. Nem ülnénk le? Vagy a felesége megharagudna talán? Bizonyára papucshős? Abból a fajtából való volt, akinek az ember ezt megjövendölhette. Vagy megváltozott azóta?

— Talán. — Itt van két szék.

— Köszönöm. Tudja-e, hogy nagyon furcsának tartom, amikor férji méltóságában látom magam előtt? Emlékezik, milyen páthoszszal hangoztatta „soha — soha?" Hirtelen elhallgatott és hangos kacajra fakadt. — Valjak meg valamit? Miután elment — néha, ha szentimentális hangulatban voltam — félig-meddig hinni kezdtem önnek. Előre hajolt és a szemébe nézett a férfinak, mint akkor, a mikor oly csábitónak látta. A szemek talán nem változtak meg, de az arc megöregedett és ez a kifejezés már éppenséggel nem illett neki. Mélabus érzés szállta meg, amikor látta, mily nyomokat hagytak meg benne az évek. A nő, aki elbüvölte, — rabul ejtette, nem létezett többé. Oly sokat gondolt rá s most ez a csalódás. Borzasztó s ami még ennél is borzasztóbb, ez az uj Jernyngham Nora nem is sejti mennyire megváltozott. — On egy csöppet sem örül a viszontlátásnak, szólt a hölgy.

Igazán nem örült; inkább lehangolt volt. A lelke tele volt szánalommal, sajnálkozással. De hát ezt nem mondhatta meg neki; vagy tiz percig, még hallgatta kihivó beszédét, kacér tréfáit, aztán felemelkedett. A nő érezte, hogy már nem hódithatta vissza; örökre elragadták tőle.

— Ugy-e, utoljára történt, hogy beszélni akar velem? igy szólt, miközben kezét nyujtotta bucsuzóul.

— Valószinüleg, felelt a férfi. Titkon azonban elgondolta, hogy tulajdonképpen kilenc év előtt beszélt vele utoljára.

Maxwellné csudálkozva nézett a férjére, a mikor az visszajött.

— Jól mulattál, szivecském? kérdezte a legártatlanabb arccal.

— Holnap majd mulattat, amikor ujra kacaghatok önmagamon, Nellie; most még igazán nem tudok.

Maxwellné megértette; meg volt elégedve.

A biztositás kiterjed minden oly balesetre, amely akár otthon, akár utközben, kocsin, hajón, vasuton, hadgyakorlaton történik és halált, vagy rokkantságot okoz.

vizsgálat megindult, de máig sem állapitotta meg, kik a gyilkosok.

Két esztendő alatt *nyolc* embert juttatott Kovács szakaszvezető a másvilágra. A mult év őszén *öt wjoncnak tört el az oldalbordája.* Az orvosi vizsgálatnál azt mondták, hogy mind a lóról esett le. Aki rapportra akart menni, azt Kovács agyonveréssel fenyegette. A brutális huszár áldozata volt *Gerbner* Jenő is, akit tegnapelőtt temettek el a XVI. számu helyőrségi kórházból. Már 14-én öngyilkossá lett, miután két éjjelen aludni sem engedte a szakaszvezető; de az esetről szóló táviratot csak 15-én küldték el a Gerbner szüleinek, ugy, hogy azok nem láthatták már fiukat s nem lehettek jelen a temetésén sem.

Még a környékbeli boltosok is tudják, hogy a szerencsétlen Gerbnerrel az ötvenes években divatban volt vesszőfuttatást rendeztek. Egy órahosszat kellett két sor katona közt futnia, akiknek kötelességévé tette *Kovács* és *Kéry* Ferenc káplár, hogy a kezükbeadott pálcával, amint elfut előttük Gerbner, végigvágjanak rajta. Az öngyilkos holttestén csakugyan ott voltak az ütések kék nyomai. Melle, háta tele volt pálcaütések nyomán támadt sebhelyekkel.

SZINHÁZ ÉS IRODALOM.

A szinház műsora:

Szombat: A Tarka Szinpad művész-társaságának előadása.
Vasárnap: A Tarka Szinpad művész-társaságának előadása.
Hétfő: Szünet.
Kedd: Az Uránia magyar tudományos szinház előadása.
Szerda: Az Uránia magyar tudományos szinház előadása.

* **A Tarka Szinpad előadásai.** Szombaton este tartja meg a nyári szinházban első előadását az első magyar irodalmi varieté: a Tarka Szinpad. Első előadásának müsora a következő:

1. Beköszöntő: Rudnyánszky Gyula, elmondja *Szöreghi* Gyula. 2. Az én Katám: Bakanóta. Irta Heltai Jenő: énekli *Gyárfás* Dezső. 3. Dal a kis lámpáról: Irta Balla M. zenéjét D'Amant Leó, énekli *Véghelyi* Angela. 4. A tekintetes ur: Cigány történet. Irta Kalotay Sándor, zenéjét Lányi Ernő, cigány kisérettel előadja *Baumann* Károly. 5. Forgalmi akadály: Irta Kalotay Sándor, zenéjét Donáth Lajos, énekli *Kornai* Berta. 6. Ne váljunk el, törvényszéki jelenet: franciából forditotta *Góth* Sándor.

2. Szakasz. 7. A kulcslyuk. Tréfás kettős: Irta Mérey A., zenéjét Kern Aurél, előadják *Kornai* Berta és *Véghelyi* Angela. 8. A Grand Caffében. Dal: Irta Szabolcska Mihály, zenéjét Donáth Lajos, énekli *Márton* Mihály. 9. Dal a trombitáról, zenéjét irta D'Amant Leó, énekli *Véghelyi* Angela. 10. Ez ki van zárva. Kuplé. Irta Kalotai Sándor, zenéjét Donáth Lajos, előadja *Gyárfás* Dezső. 11. Van-e tehetségem? Szinházi tréfa: Irta Pásztor Arpád, zenéjét Máder Raoul, előadja *Kornai* Berta. 12. A segéd juhász. Szecessziós népszinmü: Irta *Szomaházy* István.

3. Szakasz. 13. Ferde világ. Tréfás jelenetek Irta Pásztor Arpád, zenéjét Donáth Lajos, előadják: *Kornai* Berta és *Baumann* Károly. 14. A vén kocsis. Dal, irta Heltai Jenő, zenéjét Tarnay Lajos, előadja *Márton* Mihály. 15. a) A diófa románca. Irta Molnár Ferenc, zenéjét Konti József; b) A rózsabimbó és a méh. Angol dal, énekli *Kornai* Berta. 16. Fregoli paródia, előadja *Baumann* Károly.

* **Aradi szinészek köruton.** A mint ismeretes, az *Aradi Nemzeti Szinház* tagjaiból két társulat alakult, a mely a vidék különböző helyein hangversenyeket tart. Az egyik ez idő szerint *Hátszegen* van, a másik *holnap kezdi meg* érdekes, s bizonynyal sikerrel járó körutját. Ez utóbbinak tagjai: *Orbán* Árpád karmester, *Bejczy* György tenorista, *Ternyey* Lajos hősszerelmes, *Polgár* Sándor operett-komikus *Répásy* Guszti operett-énekesnő és *Országh* Bertalan. A társaság *első* előadását holnap *szombaton* este *Borosjenőn* tartja, az ottani *Zöldkertben.* Az előadásnak müsorát már közöltük, s az minden tekintetben élvezetesnek igérkezik. Borosjenőn, valamint a többi állomásokon is, nagy érdeklődéssel várják az aradi társulat előadásait. A holnapi előadást tánc követi. Borosjenő után *Kisjenőn* tartanak hangversenyt, *e hó 20-án*, vasárnap. A következő állomások: *Menyháza, Makó, Mezőhegyes, Battonya*, azután a nagyobb fürdőhelyek, közöltük elsőkül: *Buziás* és *Herkulesfürdő.*

* **Müvész-est Dévén.** Az aradi szinészekből alakult hangversenyző társaság tegnap Hátszegen, tegnapelőtt pedig Dévén rendezett koncertet épen olyan hatás mellett, mint Pécskán vagy Radna-Lippán. A közönség valósággal ünnepelte az aradi szinészeket, akik ugy előkelő és változatos müsoruk, mint egyéni és müvészi képességeikkel teljes sikert értek el. A hátszegen rendezett hangversenyt szombaton megismétlik.

Lopás az aradi vonaton.

(A kizsebelt utazó.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

Mióta a városi rendőrségek megkettőzött erővel, modern apparátusokkal s az ezidő szerint legtökéletesebb segédeszközökkel dolgozik az előforduló bünesetek kideritésén és a tettesek elfogatásán, azóta megszaporodott a *vasuti tolvajok* száma. A vasuti tolvaj némileg biztositva van a rendőrségek elől, különösen mig a vonat mozog; addig senki fel nem szállhat, hogy őt elfogja, a tolvaj azonban, ha egy kis gyakorlottsága van, könnyü szerrel leugrik még a gyorsvonatról is.

Annak a tolvajnak, aki ma reggel *Lökösháza* és *Kurtics* között egy utast kirabolt, ugyanez volt a menekülési módja: Kurtics állomás előtt legugrott a robogó vasutról s tovább állt ugy, hogy a csendőrök még mostanáig sem tudták megtalálni.

A tolvaj, a ki 35—36 éves barna ember volt, Csabán szállt fel az Aradra reggel 6 órakor érkező személyvonatra s azon egy második osztályu fülkében foglalt magának helyet. Itt egy *Korányi* Viktor nevü utazó aludt, aki Budapesten ült vonatra s Aradra utazott. A tolvaj Csabától Lökösházáig megvizsgálta áldozata „vagyoni állapotát" s mikor a vonat Lökösháza körül lehetett, kifosztotta Korányit. Kabátja belső zsebéből ellopta annak narancs-sárga bőrből készült névjegytárcáját, melyben a következő pénzek voltak: két darab *száz forintos*, négy darab *ötven koronás* és egy *husz koronás* bankjegy, vagyis összesen *620 korona.* Azonkivül egy női fénykép és két magánlevél.

Az eddig még ismeretlen tolvaj Kurtics állomás előtt *leugrott a robogó vonatról* s elmenekült. A vonatvezető észrevette a veszélyes ugrást s nem gondolt ugyan arra, hogy a tolvaj az, aki a veszélyest ugrást megcsinálta, *mégis megállitotta a vészfék segélyével a vonatot,* mert azt hitte, hogy valamely szerencsétlenségből kifolyólag történt az esés.

A vonat azonban meg sem állt, a merész zsebtolvaj talpra állott s futásnak eredt. A vasutat nem lehetett vesztegelni hagyni s miután *Korányi* Viktor, a káros, mit sem tudott az őt ért szerencsétlenségről, a vonat berobogott Aradra. Korányi csak itt vette észre, hogy a háromszáz forinttal terhelt pénztárcája hiányzik s csak itt tudták okát adni a különös szaltomortalénak.

Az állomásról rögtön telefon értesitést küldtek a kurticsi csendőrőrsnek, a tolvajt azonban eddig még nem sikerült kézrekeriteni.

Az aradi huszárezred jubileuma.

(Az előkészületek.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

Erősen folynak az előkészületek az *aradi cs. és kir. 3. Hadik huszárezred* kétszáz esztendős jubileumának ünnepségeire, a melyek e hó 26-án, szombaton kezdődnek és három napon át tartanak.

Az első nap, szombaton délelőtt *tábori mise* lesz, a melyet *Csák* Cirjék dr. minorita rendfőnök szolgáltat, diszes segédlettel. A misét e célra készült, diszes sátorban tartják meg.

Mise után a laktanya előtt való gyakorlóterén *diszszemle* lesz, a mely alkalommal *Lázár* Frigyes ezredes, ezredparancsnok beszédet tart a legénységhez. A diszszemlére az ezred *standár*-jával vonul ki, a melyet *Károly Lajos* főherceg, az ezred egykori tulajdonosa ajándékozott még az ezrednek.

A diszszemlét a huszárkaszárnya lovaglóiskolájának helyiségében 400 teritékü *dejeuner* követi.

Délután a *Gutzjahr*-tanya melletti uton *lóverseny* lesz, a melyben az ezred tisztjei és legénysége vesznek részt. A lóversenyre tizennégy dij van kitüzve. *Schwitzer* Lajos táborszernagy temesvári hadtestparancsnok egy tiszteletdijat s a legénység részére pénzbeli jutalmat adott; egy-egy dijat adott *Wenckheim* Ferenc gróf, *Sigray* Antal gróf, a kik tartalékos tisztjei az ezrednek; továbbá az ezred tisztjeinek feleségei egy *hölgydijat.*

A tiszteletdijak ezt a feliratot viselik:

1702—1902.
JUBILEUMS-RENNEN
des k. u. k. Huszären-Regimentes
Graf von HADIK Nr. 3.
Arad, am 26. Juli 1902.

A tiszteletdijak a következő tárgyakból állanak: egy arany óra és lánc, bronz-kancsó, ezüst konyak-készlet, ezüst szivar és cigarettadoboz, arany gombok stb. A tiszteletdijakat az Assael H. és fia aradi ékszerész-cég szállitotta.

Az első napon este fél hét órakor a *Fehér Kereszt*-szállóban diner lesz, fél tizkor pedig a központi szállóban táncmulatság, a melynek *Lázár* Frigyesné urnő a lady patronesse-e.

A második nap, vasárnap a legénységé, a harmadik napon, hétfőn a Fehér Kereszt szállóban *altiszti bál.*

A jubileum ünnepségeire Aradra jön az ezred egész *nagykikindai osztálya*, a mely 22-én indul utnak s három napi lovagló-menet után e hó 24-én érkezik Aradra, hogy az aradi osztálylyal együtt ünnepeljen. A jubileum napján a legénység között kiosztják az *ezrednek magyar nyelven irt rövid történetét,* a melyben az összes ezredtulajdonosok arcképét is közreadják.

A jubileumra érkező vendégek névsora még nincs megállapitva, *Paar* gróf, a lovasság felügyelője kimentette magát; megigérte részvételét azonban *Gaudernack* altábornagy, honvédkerületi parancsnok, a ki egy időben parancsnoka volt az ezrednek, ugyszintén a jelenlegit megelőző ezredparancsnok, *Kaftka* Ignác vezérőrnagy, debreceni honvédlovas dandár-parancsnok. Az ezred tulajdonosainak Hadik András grófnak családját valószinüleg *Hadik*-Barkóczy Endre gróf országgyülési képviselő, az ezidő szerint való majoresco fogja képviselni.

A pécskai Maros-vashid.

(A kereskedelmi miniszter leirata.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

Megérjük azt, hogy *Pécskának* előbb lesz vashidja a Maroson, mint Aradnak, a mely körülbelül husz év óta várja azt, s minél közelebb ért a megvalósitáshoz, annyival messzebb jutott attól.

Magyar-Pécska község képviselőtestülete körülbelül két év előtt mondta ki a vashid épitését. *Arad* vármegye törvényhatósága január 27-én tartott közgyülésén a vashidra 1906. év január 1-étől kezdve három éven át évi 7890 korona, összesen tehát *23670 korona hozzájárulást* szavazott meg a megyei utadó alapból a vashid céljaira.

A határozatot fölterjesztették a *kereskedelmi miniszteriumhoz*, a honnét, a pécskaiak ismételt sürgetésére, ma érkezett meg a válasz. A miniszter a megye határozatát *indokainál fogva helybenhagyta*, s igy a hidépités megkezdésének semmi akadálya sincsin.

A pécskai vashidnak nagy fontossága van, miután egyenes összeköttetést teremt *Aradmegye* és a *Bánát* között. Eddig az összeköttetés a komp-közlekedés miatt nagyon bizonytalan volt, s az év egy részén szünetelt. A vashid által azonban előreláthatóan élénk lesz a forgalom, s ennek az egész vidék hasznát fogja látni.

A hid Pécskát a temesmegyei *Német-Szent-Péterrel* köti össze. A vashid körülbelül *400.000 koronába* fog kerülni, ebből mintegy 370,000 koronába kerül az épitési költség, 40,000 koronába kerül a *vám- és révjog* megváltása, a többi a tőkekamatra megy. Az épitési költségeket, leszámitva a vármegye hozzájárulását, a két Pécska község saját vagyonából fedezi.

A vashid terveit és költségvatését az aradi *Weitzer*-féle vaggongyár és vasöntő r. t. hidépitő osztálya készitette s valószinüleg az fogja magát a hidat is épiteni. Miután a hid tervei az illetékes helyen fölülbiráltattak, a kereskedelmi miniszter a segélyt jóváhagyta, és a mint értesülünk, a pénzügyminiszteriumnál a révjog megváltásának kerdése is tisztázva van, valószinü, hogy az épités előmunkálatait legközelebb megkezdik.

SPORT.

Uti-verseny Arad—Nagyvárad között.

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

Vasárnap, e hó 20-án a nagyváradi kerékpáros egyesület kerékpárverseayt rendez a nagyváradi versenypályán s a versenyre való részvételre a vidéki kerékpáros egyletek között meghivta az aradi *Metoor kerékpár-klubot* is.

A Meteor-egyesületnek több tagja nevezett a versenyszámokra s a nagyváradi bicikliklub, hogy versenyének látogatottságát élénkebbé tegye, érdekes ujitással lépett elő: dijat tüzött ki a Meteor-klubnak a versenyre átránduló tagjai számára aként. hogy azok a tagok, akik a pálya-versenyben részt nem vesznek, de a versenyre az ott induló klubtagok kedvéért átmennek, kerékpáron tegyék meg az utat Aradról — Nagyváradig s aki e kiránduláson elsőnek, másodiknak vagy harmadiknak érkezik meg Aradról Nagyváradra, — dijat kap, és pedig ezüst érmet.

Ennek folytán a Meteor-klub kirándulást éendez Aradról Nagyváradra s ez a kirándulás egyuttal házi-verseny is.

A Meteor-klub azért értesiti azon tagjait, akik e verseny-kiránduláson résztvesznek, hogy az inditás holnap, *szombaton* délben pontban *12 óra 30 perckor* történik. Gyülekezés Aradon a Sass-szállodában, Nagyváradon pedig start a vámháznál, ahol az ottani bicikli-klub tagjai várják az aradiakat.

Másnap, vagyis vasárnap délután pedig a pálya-versenyt tartják meg a nagyváradi versenypályán.

—

+ **Éjjeli kirándulás.** Az *Aradi Athletikai Club*, melynek mükődése kiterjed a *turisztikára* is, holnap, *szombatou éjjel* kirándulást rendez *Aradról Gyorok, Kuvin, Kladován* keresztül *Barackára*. A kirándulók szombaton *este 8 orakor* indulnak a városligeti vendéglőből. Éjfélkor érnek Gyorokra, s másnap reggel tovább folytatják utjukat gyalog a kladovai erdőn keresztül a Feszedi-forrás mellett Barackára, ahol vonatra ülnek s vasárnap este visszaérkeznek Aradra. Az érdekes vállalkozás, melyen tekintélyes utat kell megtenni gyalog szerrel az attnlétáknak, megismétlése a tavalyi északi kirándulásnak, mely kitünően vált be.

Aradváros ünnepe

Kossuth száz éves születésnapján

(Értekezlet a városházán.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

Aradváros törvényhatósága legutóbbi közgyülésén elhatározta, hogy Kossuth Lajos születésének száz éves évfordulóját kegyelettel és fénynyel megünnepli. Egyuttal bizottságot is küldött ki az ünnepségek előkészitésére, a módozatok megállapitására és az ünnep rendezésére. Ez a bizottság *Institoris* Kálmán polgármester elnöklése alatt ma délután öt órakor ült össze a városháza tanácsterében s a *szeptember 19-én* tartandó ünnep részleteit főbb pontjaiban megállapitotta.

Elsősorban elhatározta a bizottság, hogy miután szeptember 19-ik napja, a születési évforduló, épen péntek napra esik, tegye át a hetipiacot egy nappal előbbre, nehogy a vásári sátrak és a piaci elárusitók bodéjai utjában legyenek a felvonulásnak és az ünnepségek helyeinek.

Szeptember 18-án, csütörtökön este a főut házait kivilágittatják, a házakra lobogót tüznek ki és fáklyás-menetet rendeznek. Ez az ünnepségek első része, melyet másnap Arad törvényvényhatóságának ünnepe követ. Reggel 9 órára rendkivüli *diszközgyülésre* hivják össze a törvényhatóság tagjait, azonkivül *valamennyi aradi hatóságot:* a megye, törvényszék, pénzügy- és jószágigazgatóság, járásbiróság stb. képviselőit.

A diszközgyülést *Urbán* Iván főispán, a törvényhatósági közgyülések elnöke fogja *ünnepi beszéddel megnyitni*. Azután *Kádas* Kálmán főjegyző, a törvényhatóság tolmácsa, *diszbeszédet* mond s ezután *Kossuth Lajos emlékét jegyzőkönyvbe iktatják.*

A törvényhatóság ünnepét az *egyházi ünnep* követi, melynek megtartására *Frint* Lajos aradi ág. ev. lelkészt kérik meg. Az ünnepnek azt a részét a városház előtti téren tartják meg, ahová erre az alkalomra fel fogják állitani a szentháromság-szobor sátrát. Itt egyházi szertartások között *hálaadó istentisztelet* lesz.

A nap programmját a *polgárok ünnepe* fejezi be. A városház-térről ugyanis menet fog felvonulni a Szabadság-térre, ahol *Müller* Károly törvényhatósági bizottsági tag fogja a beszédet mondani alkalomszerü ünnepségek keretében. A menetben való részvételre meghivják a hatóságokat, az egyesületeket és az összes iskolákat. Egyáltalában erre a nagy napra a polgármester *hivatali szünetet* fog adni az *összes tisztviselőknek*, ugyanezen célból átirnak a *gimnáziumhoz, reál és kereskedelmi iskolához, a községi iskolákra* nézve az iskolaszékhez és *valamennyi felekezeti tanintézethez*, felhiván egyuttal ezek tanulóit a menetben való részvételre. A kereskedőket pedig arra kérik meg, hogy a délelőtti ünnep alatt üzleteiket tartsák bezártan.

A Szabadság-térről a menet a József főherceg-ut és a Szent-László utca sarkán lévő *Csernovits-házhoz* vonul, ahol megkoszoruzzák a három elhelyezett emlék-táblát. Itt *Simay* István törvényhatósági tag, az aradi honvéd-egylet elnöke fog beszédet mondani.

Ezek főbb vonásai a Kossuth Lajos születésének száz éves évfordulóján rendezendő ünnepségeknek s már ezekből is látható, hogy Aradváros közönsége a nagy névhez méltó kegyelettel és fénynyel fogja megünnepelni annak a napnak százéves évfordulóját, amelyen megszületett a magyar haza legnagyobb fia: Kossuth Lajos.

Az ünnep-rendezés részleteinek elintézésére szükebb körü bizottságot küldtek ki, melynek tagjai *Kádas* Kálmán elnöklése alatt *Edvi-Illés* László, *Nagy* Sándor dr., *Kohn* S. N., *Sarlot* Domokos, *Tedeschi* Viktor és *Vizer* Lajos.

Az ülésen Institoris Kálmán elnöklése alatt jelenvoltak: Domonkos Lajos, Edvi Illés László, Kádas Kálmán, Kristyóry János, Kohn S. N., Müller Károly, Nagy Sándor dr., Tedeschi Viktor, Vizer Lajos.

Lilienbergné pörujitása.

(Az elutasitó végzés.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

A szomoru véget ért nevelőnő, *Lahr* Sarolta ügye nem akar lekerülni a napirendről. A törvényszék, tábla és kuria után most ujból a törvényszék foglalkozott vele.

Lilienberg Jakabné a másfél évi börtönre itélt szülésznő, miután a rászabott büntetés jogerőssé vált, s annak leülését meg is kezdte, perujitást kért s ez ügyben ma délelőtt ült össze a törvényszék. *Gallu* József elnöklete alatt a törvényszék tagjai voltak: *Földes* János és *Szöllősy* Jenő dr., jegyző *Bereczky* Lajos, a vádat *Meszlényi* Antal dr. ügyész képviselte, védő *Nagy* Sándor dr. volt.

A tárgyalás, az ügy természeténél fogva, *zárt* volt s igy azon, a nevezetteken kivül csak *Rozvány* István dr., *Kremer* Géza és *Curtuciu* Mózes bizalmi férfiak lehettek jelen.

A törvényszék azt állapitotta meg, van-e elég alap arra, hogy az uj bizonyitékok alapján az itélet megváltoztatható-e.

Miután a főtárgyalás jegyzőkönyvét s az uj bizonyitékokat felolvasták, a törvényszék visszavonult s meghozta végzését, mely szerint a kérdeses alap nem lévén meg, *a perujitási kérvényt elutasitotta.* A törvényszék indokai között főképen a tanuk megbizhatatlansága szerepel.

Nagy Sándor dr. védő az elutasitó végzés ellen felfolyamodást adott be a kir. táblához.

A zárt tárgyalás részleteit, melyek ugyancsak érdekesek voltak, a törvény rendelkezése értelmében nem hozhatjuk.

TANÜGY.

(—) Pályázat a tanitóknak. A néhai Trefort Ágoston volt vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter nevét viselő „Trefort alapitvány" 1902. évi 100 koronát tevő kamataira ezennel pályázat hirdettetik. Pályázhatnak mindazon aradmegyei néptanitók, kik a mezei gazdaság

és a gyakorlati kertészet tanitása, a méhészet vagy valamely háziiparág meghonositása körül szerzett érdemeket hatósági bizonyitványokkal igazolni képesek. A kellően fölszerelt kérvények f. é. augusztus hó 10-ig a *Kölcsey-Egyesület* elnökségéhez Aradra küldendők be.

Véres harc Déva mellett.

(Egy község harminc csendőr ellen.)

— Az *Aradi Közlöny* távirati értesülése. —

Arad, julius 18.

A Déva melletti *Pank* községben, mely egy hegyszorosban fekszik, véres harc folyt le tegnap a község lakossága és egy harminc legényből álló csendőrszakasz között. Az összeütközésre, melyből a csendőrök voltak kénytelen visszavonulni, egy *birói itélet* adott okot, melynek története a következő:

A *roskányi erdőbirtokosság* évekkel ezelőtt pört inditott *Pank* község ellen a panki erdők tulajdonjoga iránt. A per sok évig tartott s ugy a dévai törvényszék, mint a királyi tábla és a Kuria előtt, tehát mind a három forumnál a község lakossága lett vesztes.

A kuriai itélet jogerőre emelkedése után *Jakab* István *dévai* törvényszéki biró kiment a hegyektől övezett Pank községbe, hogy a per tárgyát képező erdőt a pernyertes birtokosságnak átadja. A község lakossága azonban ellenszegült a birói kiküldöttnek s miután Jakab biró ennek dacára is foganatositani akarta az ingatlan átadást, a lakosság megtámadta a birót, s az Pankról *menekülni volt kénytelen.*

Csütörtökön a dévai csendőrszakasz *Török* István csendőrfőhadnagy, szakaszparancsnok vezetése alatt *harminc emberrel* Pankra ment, hogy karhatalmat szolgáltasson a törvényszéki birónak hivatalos eljárásában. A törvényszéki biró és a csendőrfőhadnagy a harminc emberből álló csendőrlegénység kiséretében délelőtt indult utra *Maros-Ilyé*-től kocsin.

Mikor a község közelébe értek, *a hegyszorosnál puskalövések fogadták* a hivatalos küldetésben eljárókat. A *hegytetőről köveket, fatömböket gördítettek le* az utra, melyek mig egyrészt *agyonütéssel fenyegették* a völgyben haladókat, addig elzárták utjukat is, ugy, hogy csak nagy fáradtsággal tudtak előrehaladni.

Az ut egész a községig hegyszorosban vezetett s minél tovább haladtak a csendőrök, annál veszedelmesebb ellentállásban részesültek. Egy völgytorkolatban szembetalálták magukat a *falu egész lakosságával.* Férfiak, nők, sőt gyermekek is *puskával, kapával, fejszékkel és kaszákkal felfegyverkezve* állottak az uton, a hegyoldalról pedig hatalmas kövek és fatörzsek gurultak le, a völgyben haladó menetre.

A csendőrfőhadnagy erre *sortüzet vezényelt,* melyre válaszul megkezdte a tüzelést a falu lakossága is. *Fatörzsek mögé bujtak a puskával ellátott* emberek s *onnan lövöldöztek le* a Jakab István biróra, Török főhadnagyra és a csendőrökre. Ezek szinte védtelenül álltak lent a hegyszakadékban s *életüket csak folytonos tüzelés között, visszavonulás által menthették meg.*

A csendőrök közül egy sem sebesült meg; hogy a község lakói közül van-e emberélet áldozat, azt még nem tudni.

Höhn maros-illyei főszolgabiró a véres harcról táviratilag tett jelentést a belügyminiszternek és a hunyadmegyei alispánnak.

Ma, pénteken reggel Szászvárosból *kétszázad katonát vezényeltek ki* Pank község ellen. Hogy ezeknek sikerült-e a birói itéletnek érvényt szerezni, arról lapunk zártáig nem jött tudósitás, miután a község mélyen a hegyek között fekszik s postai összeköttetése nincs.

Aki a tengeren született.

(Egy aradmegyei kivándorló leánya.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

Valamelyik orfeumbeli sláger darabban fordul elő ez a párbeszéd. A biró kérdezi Grünstán Adolftól:

— Hol született?

— Paks és Dombovár között.

— Hogy érti ezt?

— Hát kérem, az édes mamám hajón utazott, és a mikor Paksról Dombovárra ment a hajó, akkor tettem én a tiszteletemet.

Körülbelül igy felelhet majd, ha a születési helye után kérdezősködnek, *Hilger* Franciska, *Hilger* József *szapáryligeti* bognár leánya. Hilger ugyanis szerencsét ment próbálni Amerikába. Magával vitte a feleségét, a ki akkor már várandós állapotban volt. Mikor utban voltak az uj világ felé, az asszony a hajón egy egészséges leány-gyermeknek adott életet. A körülményekhez képest, a melyek elég különösek voltak, az anya is jól érezte magát. A hajón megtartották a keresztelést, bizonyára illő vigassággal, s a mikor a hajó visszajött, a hajó-parancsnokság a születésről hivatalosan értesitette az apa illetőségi helyének, *Szapáryliget* községének előljáróságát. Itt a gyermeket utólag az anyakönyvbe följegyezték, az anyakönyvi bejegyzésről pedig, a törvény értelmében értesitették ugy *Aradmegye alispánját,* mint a belügyminisztert.

A rendkivül érdekes anyakönyvi bejegyzés szószerint igy hangzik:

„Felvétetett 1902. junius hó 20-án. A belügyminiszter leirata és az aradmegyei alispán rendelete folytán bejegyeztetik, hogy a *„Pisa“* nevü német gőzös hajónaplójának 8. lapjáról kiállitott kivonat szerint 1902. évi február hó 19-én reggeli $5^1/_2$ órakor polgári idő számitás szerint, *49° 51 perc északi szélességben és 14° 36 perc nyugati hosszuságban* a magyarországi *szapáryligeti* illetőségü *Hilger* József bognármester utas felesége kis lányt szült, aki *Franciska* nevet nyert.“

Hilger József talán megtalálja szerencséjét az ujvilágban, a Franciska lányából pedig bizonyára helyre egy amerikai leány lesz. Ha pedig megkérdik:

— Hol születtél, babám?

Akkor az igazsághoz hiven, ezt fogja felelni:

— Az északi szélesség 49 fok 51 perce, és a nyugoti hosszuság 14 fok 36 perce között, kérem.

HIREK.

A braganzai herceg pöre.

— Tussolás a londoni rendőrségnél. —

Arad, julius 18.

A braganzai herceg nevéhez füződő ismeretes botránypörben uj fordulat hirét táviratozzák Londonból. A távirat szerint a londoni rendőrségnél a herceg ártatlansága derült volna ki, de a londoni lapok odamagyarázzák a dolgot, hogy a rendőrség, előkelő személyről lévén szó, el akarja tussolni az ügyet. Az ügy legujabb részletei különben ezek:

A londoni rendőrség ujabb tárgyalást tartott *Ferenc József* braganzai herceg ismeretes ügyében. A tárgyalás során a *herceg ellen emelt vád alaptalan volta* derült ki. A tárgyalást ismét el kellett halasztani, mivel megállapitották, hogy ez ügyben legfölebb *ittas állapotban elkövetett ártatlan könnyelmüségről* van szó.

A rendőrség ezen jelentéseivel szemben egyes londoni lapok erősen támadják a rendőrbiróságot. Azt vetik szemére a rendőrbiróságnak, hogy mivel a botrányban hercegről van szó, az ügyet *el akarják tussolni, vagy legalább is enyhiteni,* holott a herceg *szigoru büntetést érdemelne.*

Egyébként a braganzai herceg, a mióta a pörét tárgyalják, Londonban *visszavonulva él,* és senkivel se érintkezik, a mi meglehetősen rosszul eshetik neki, a ki Magyarországon oly vidám és mulatós időket élt át.

—

— **A gyalogezred felügyelője Aradon.** A közel napokban magas katonai vendége lesz az aradi helyőrségnek: *Windischgrätz* Lajos herceg, lovassági tábornok, gyalogsági felügyelő Aradra érkezik, hogy az aradi cs. és kir. 33. gyalogezred fölött szemlét tartson. A felügyelőt *Schwitzer* Lajos lovag táborszernagy, temesvári hadtestparancsnok fogadja, a ki Windischgrätz herceg érkezéséig Aradon marad.

— **Aradvármegye rendkivüli közgyülése.** Aradvármegye törvényhatósági bizottsága augusztus 1-én *rendkivüli közgyülést* tart, a melyre eddig mintegy 60 tárgy van kitüzve. A nevezetesebbek: *az aradi Fehér Kereszt-egyesület* kérelme, a melylyel segélyt kért Aradvármegyétől, az *Aradvármegyei Gazdasági egyesület* kérelme 2000 korona évi segélynek állattenyésztési célokra, 400 korona segélynek pedig állatkiállitás rendezésére leendő megszavazása iránt, a főispán átirata *Parecz* Gyula dr.-nak az aradmegyei kórházhoz igazgató-főorvosává, *Posgay* István dr.-nak osztályorvossá, *Tabajdy* Sándor dr.-nak másodorvossá, *Hajdu* Józsefnek közigazgatási gyakornokká, *Láng* Győzőnek segédlevéltárossá, *Török* Istvánnak nagyhalmágyi, *Fóthi* Zoltánnak borosjenői, *Balogh* Jenőnek aradi járási irnokokká történt kinevezéséről; az igazoló választmány előterjesztése több megyebizottsági választás megerősitése és megsemmisitése iránt és végül az alispán jelentése *Krivány* János tusnádi ingatlanainak eladásáról. A közgyülés előkészitésére a vármegye *állandó választmánya* julius 31-én tart ülést. A megye *közigazgatási bizottsága* augusztus 2-án tart ülést.

— **A belga királyné haldoklik.** Henriette belga királynéról az a hir érkezik, hogy életét veszély fenyegeti. A királyné már régebben betegeskedik. Állapota — mint egy brüsszeli távirat jelenti, — annyira aggasztó, hogy az orvosok a katasztrófa bekövetkezésétől tartanak. Henriette királyné édes anyja Stefánia királyi hercegasszonynak, és igy ez a hir bennünket is közelről érint.

— **Mangra ügye.** A *P. H.* irja mai számában: Az aradi gör. kel. püspöki szék kérdésében erősen várják a döntést, *Mangra* Vazul megerősitését. Ez ügyben a metropolita már megtette előterjesztését a kormánynak, de a döntés *előreláthatóan még váratni fog magára.*

— **A clevelandi Kossuth-szobor.** A *clevelandi* magyarok által megrendelt *Kossuth*-szobrot, a mint fővárosi tudósitónk táviratozza: ma vette át egy bizottság az érczöntőből. A bizottság tagjai voltak: *Bakonyi* Samu, *Rákosi* Viktor és *Barabás* Béla dr. országgyülési képviselők, *Csikváry* Jákó vasuti felügyelő. A bizottság kifogástalannak találta a szobrot, a melyet még julius 29-én utnak inditanak *Clevelandba,* a hol Kossuth Lajos születésének századik évfordulóján leplezik le. A szobor két méter magas; hü mása a *nagyszalontai* Kossuth-szobornak, a melynek mintájára az amerikai magyarok a magukét megrendelték.

— **A gyufát monopolizálják.** A gyufa-monopolium terve már régóta kisért nálunk. Évek óta lappang a terve annak, hogy Magyarországon is behozzák az állami gyufaegyedáruságot, amely a külföld nem egy álla-

mában meg van már. Ugy értesül a *F. M.* hogy a delegációk tanácskozásainak befejezése után megtartott miniszteri konferenciák egyikén *Lukács* László pénzügyminiszter már részletes előterjesztést tett a gyufa-monopolium létesitésére vonatkozólag. Propoziciót tett egyrészt a már meglevő magyarországi gyufagyárak megváltása tekintetében, másrészt kifejtette terveit a gyulaegyedáruság részleteire nézve, sőt egy approximativ számitással utalt rá, hogy ezen a cimen az állam mintegy *husz millió korona nagyobb* bevételre számithat évenkint. Igen természetes, hogy ez csak ugy volna elérhető, ha a gyufának a jelenlegi árát átlag 100 százalékkal fölemelnék.

A minisztertanács egyelőre a dologban még nem határozott, de igen valószinü, hogy Lukács László tervét hamarosan meg fogják valósitani. Hogy az erre való szándék megvan, annak bizonyitéka az is, hogy *Széll* Kálmán miniszterelnök az ügyben már előterjesztést is tett a királynak. A király nem is idegenkedik a gyufamonopolium létesitésének eszméjétől, sőt alaposan hihető, hogy egy időben Magyarországgal Ausztriában is be fogják hozni ezt az egyedáruságot. A minisztertanács alkalmasint szeptemberben fogja meghozni végleges határozatát ebben az ügyben.

— **Arlejtés az aradi élelmezési raktárnál.** Az *aradi* cs. és kir. élelmezési raktárnál ma délelőtt tartották meg a raktár kerületébe tartozó helyőrségek kőszén- és szalma-szükségletére az árlejtést. Az árlejtést a temesvári hadtestparancsnokság hadbiztosa vezette, az aradi kereskedelmi és iparkamara részéről *Funkelstein* József, a város részéről *Kovács* Antal rendőrhadnagy vett részt. Ajánlatot tettek: *Weisz* Dávid (Arad), *Blumenstock* Károly, *Incze* Lajos (Nagyvárad) és *Munk H. és fiai* (Maros-Szlatina). Miután az árlejtés zárt ajánlatokkal történt, azok sorsa fölött későbben fognak határozni.

— **Loubet és Viktor Emánuel találkozója.** Az *Echo de Páris* jelentése szerint *Loubet* elnök a jövő év tavaszán Algirból hazajövet érinteni fogja Olaszországot és ott találkozni fog *Viktor Emánuel* királylyal.

— **A tizedik aradi gyógyszertár** felállitásáért ma ujabb kérvény érkezett a városhoz. *Strázsai* Antal nagy-szalontai okleveles gyógyszerész nyujtott be kérvényt a polgármesteri hivatalhoz, engedélyt kérve arra, hogy Arad város területén uj gyógyszertárt állithasson fel. A szalontai gyógyszerésznek nem sok kilátása lehet a gyógyszertári-jog elnyerésére, mert már több aradi gyógyszerészt utasitottak el ilyen kérelemmel.

— **Nyugdijazás az eskütéri-hid miatt.** Egy kőnyomatos értesülése szerint *Láng* Lajos kereskedelemügyi miniszter felszólitotta *Czekéliusz* Aurél miniszteri tanácsost, a hidépitési szakosztály főnökét arra, hogy adja be nyugdijazása iránti kérvényét, miután az eskütéri hid végzetesnek nevezhető hibái a Czekéliusz vezetése alatt álló szakosztály hanyagságából eredtek. A *Pester Lloyd* tudósitójának értesülése szerint ebből a hirből egy szó sem igaz.

— **Elitélt bankigazgatók.** *Berlinből* táviratozzák: A német birodalmi törvényszék ma hozott itéletet a hires *Sanden*-féle pörben, a mely a *Pommerische Hypoteken-bank* bukásával van kapcsolatban. A biróság a főbünöst, *Sanden* Edét *hat évi fogságra* és 15.000 márka pénzbüntetésre, *Schmidt* Edét *egy évi fogságra* és 10,000 márka pénzbüntetésre, *Sanden* Ottót pedig *egy évi fogságra* és 15,000 márka pénzbüntetésre itélte.

— **Osztrák iparosok a magyar pénzügyi hatóságok ellen.** Bécsből táviratozzák: Az osztrák iparosok szövetsége a pénzügyminiszteriumhoz ujabb beadványt intézett, a melyben konkrét esetek felsorolása kapcsán kéri a kormányt, hogy alkalmas módon járjon közbe a magyar kormánynál a végett, hogy szüntessék meg azt a jogtalan és az osztrák ipart kárositó eljárást, hogy a magyar pénzügyi hatóságok nemcsak az osztrák áruk ugynevezett bizományi raktárait adóztatják meg, hanem az összes eladott osztrák gyártmányokat.

— **Uj keszülődés a koronázásra.** Londonból táviratozzák: Hir szerint a flottát visszahivták Spilheadba a koronázás alkalmából tartandó flottaszemlére. A portsmouthi tengerészeti hatóságokat utasitották, hogy *előkészületeket tegyenek a hadihajók kivilágitására.* Portsmouth polgármesterét értesitettek, hogy a japáni hajóraj visszatér a flottaszemlére. A többi idegen hajót szintén odavárják. A szép meleg idő nagyon előmozditja *Edvárd* király gyógyulását. Hir szerint a király augusztus 8 án viszszatér Londonba, de a koronázás után megint Cowesba megy.

Londonból táviratozzák, hogy a koronázást *hivatalosan augusztus 9-ére* tüzték ki.

— **A szerb egyházi kongresszus.** A *karlócai* szerb egyházi kongresszuson ma megsemmisitették *Dragolits* Pál dr. országgyülési képviselőnek és *Kupuszarevits* Lyubomir főesperesnek mandátumát, akit Zomborban másodszor választottak meg kongresszusi tagnak.

— **Gáspár Lajos elfogatása.** A rendőri hatóságok hivatalos lapja: a *Rendőri Közlöny* valósággal áprilist járat a rendőrségekkel *Gáspár* Lajos körül. A napokban megirtuk, hogy a megszökött hires aradi betörőt sikerült valahol elfogni s ezért az ellene kiadott körözést visszavonták. Az aradi rendőrség rögtön tudakozódott a hir valósága felől, választ azonban mindezideig nem kapott, ellenben a „Rendőri Közlöny“ legujabb számában ismét megjelent a Gáspár ellen kiadott körözés. Igy aztán ember legyen, aki megmondja, hogy elfogták-e Gáspár Lajost vagy sem.

— **Fizesképtelen bőrgyár.** Egy nagy osztrák bőripari cég válságáról adnak hirt táviratban: A *Steiner és fia*-féle *troppai* nagy bőrgyár, a melynek Magyarországon is kiterjedt összeköttetssei voltak, beszüntette fizetéseit. A passzivák igen magas összegre rugnak.

— **Dugáruk a Kassuth-utcában.** Az *aradi* rendőrség detektivjei Papné-*Tamás* Rózának Kossuth-utca 50. számu lakásában egész üzletre való rövid-árut találtak felhalmozva. Volt ezek között utazó-láda, nyakláncok, cipők, nyakkendők, bluzok, fejkendők, stb. s az a gyanu keletkezett, hogy az áruk lopottak. A rendőrség bünügyi osztálya kihallgatásra idézte meg *Tamás* Rózát, aki azt adta elő, hogy az árukat *Lippán* lakó öcscsétől kapta. Még a délelőtt folyamán táviratoztak a lippai csendőrségnek, honnan válaszul ma délután megérkezett egy lippai kereskedő, akinél Tamás Róza öcscse Tamás Pál inasként alkalmazásban van. *A tárgyak tényleg lopottak* s ezért a lippai csendőrség le is tartóztatta a fiut. A megtalált tárgyak értéke körülbelül 400 korona.

— **Halálozás.** Mint részvéttel értesülünk, *Rittich* Antal dr. uj-aradi ügyvéd, a szomszéd város közéletének egyik munkás, rokonszenves tagja, az éjjel 45 éves korában tifuszban elhunyt. Rittich tizenöt év óta tiszteletbeli főügyésze volt Temesvármegyének; ügyésze volt az *Uj-Aradi Népbanknak*, tagja Uj-Arad képviselőtestületének és Temesvármegye törvényhatóságának. Betegsége rövid keletü volt; nem régiben még cikk jelent meg e lapban, amelyben az uj-aradiak álláspontját fejtette ki érdekesen a *vashid* ügyében. *Alpár* Ignác budapesti müépitész sógorát gyászolja benne. Temetésén Uj-Arad társadalmán, s az ottani testületeken kivül képviseltetni fogja magát a *kiszent miklósi* tüzér-üteg, amelynek az elhunyt azelőtt tartalékos tisztje volt.

— **Tüntetés a büntanya előtt.** Fővárosi tudósitónk táviratozza: Ma éjjel ujra tüntetés volt *Horváth* Lajosné, a napokban leleplezett aljas bünszövetkezet fejének lakása előtt. A tömeg valósággal megostromolta a házat. A rendőrség felhivására Horváthné is, meg a botrányban szereplő másik asszony is *kiköltöztek* a Hunyadi-utcából.

— **Az erdélyi háziipar Aradmegyében.** Torda-aranyos-megye alispánja megkereste *Dálnoki Nagy* Lajos aradmegyei alispánt, s átiratában előadja, hogy a Torda-Aranyos megye területén fekvő Aradmegyével szomszédos *Felső-Vidra* község lakosai kizárólag kézmüiparral foglalkoznak s ebből tartják fenn magukat. Nemrégiben panasz érkezett be hozzá, hogy Aradmegye területén gátolták ezeket a felső-vidrai közmüveseket készitményeik eladásában. Arra kéri tehát az aradmegyei alispánt, hasson oda, hogy a jövőben Aradmegyében ne gátolják ezeket a kézmüveseket foglalkozásuk üzésében, annál is inkább, mert a kereskedelemügyi miniszter is lelkesen ajánlotta ennek a szegény népnek a gyámolitását.

— **Harc a leánykereskedés ellen.** Párisból táviratozzák: A leánykereskedés megakadályozása tárgyában tartott kongresszus tagjainak *Loubet* elnöknél való tisztelgése alkalmával *Lardy* párisi svájci követ a ki a kongresszus idegen tagjai nevében beszélt, azt az óhajtást fejezte ki, *hogy a leánykereskedés ellen nemzetközi törvényes rendelkezéseket* léptessenek életbe és azoknak megtartását nemcsak pénzbüntetésekkel, hanem fogházzal és börtönnel is biztositsák. Azonkivül *nemzetközi rendőrséget* kellene szervezni, a mely képes volna a nemzetközi leánykereskedésnek véget vetni. Lardy azután a szükséges preventiv intézkedésekről beszélt, a melyek a nyomornak és kisértésnek kitett idegen, egyedül álló leányok védelmében és támogatásában állanának. *Loubet* elnök biztositotta a kongresszust támogatásáról és maga is hangsulyozta annak szükségét, hogy *valamennyi civilizált ország müködjék* közre annak az állapotnak a megszüntetésében, a mely még a közönyös embereket is nyugtalanitja. Ha gondoskodni tudnak az éneklő madarak védelméről — mondotta egyebek között — nem lehetne megoldani ezt a kérdést is, a melynek erkölcsi jelentősége sokkal nagyobb?

— **A munkás- és cseléd segély-pénztár Aradon.** A gazdasági munkás- és cseléd segélypénztárról szóló törvény junius 1-én életbe lépett. *Aradváros* tanácsa addig is, mig a *helyibizottság* megalakul, *Vannay* Gyula I. aljegyzőt bizta meg az időközi teendők elintézésével.

— **Összeégett család.** *Kassáról* táviratozzák nekünk: *Kőrösi* Mihály tokaji lakos a minap ittas állapotban tért haza. A szobában leütötte az égő-petróleum-lámpát, a mitől az egész ház lángba borult. Az ágyban fekvő *Kőrösiné* és *Boriska* nevü leánya sulyosan összeégett, hét éves József fia pedig égési sebeibe *belehalt.*

— **Gyilkosság a kupéban.** *Sátoraljа-Ujhelyről* jelentik táviratban: A csendőrség elfogta azt az embert, a ki *Goldberger* Izidor kereskedőt a vasuti kocsiban agyonütötte. A gyilkos neve *Balogh* József, jómódu mihályi lakos. A sátoraljа-ujhelyi törvényszék fogházába vitték.

— **Elhunyt szultán.** Londonból táviratozzák: A Reuter-ügynökség jelenti *Zanzibár*-ból mai kelettel: A zanzibári szultán ma éjjel 2 órakor *meghalt.* Az országban teljes nyugalom van.

— **A bibornok kanárija.** *Schlauch* Lőrincnek volt egy kedves kanári madara. Az édes kis jószág ott röpködött napestig a dolgozó szobában, nagy

gyönyörüségére biboros gazdájának, a ki a füttyös vidám madárka élénkségében nagy kedvét lelte. Sokszor mondogatta látogatóinak az egyházfejedelem.

— Erti még a beszédet is.

A kis kanári nem egyszer zavarta meg a társalgást, ha vendég volt a dolgozó szobában. Odaröpült a biboros kezére s a legfontosabb tárgyalást is megakasztotta. A bibornok előbb nyájasan megcirógatta, majd szigoruan rendre utasitotta a huncut madarat:

— Maga már megint itt alkalmatlankodik? Menjen dolgára!

A madárka persze nem engedett egy könnyen s nem repült el, mig egy-egy büvös dalt nem csicsergett előbb. Ezután csattogva, vigan szállt az ablak nehéz selyem függönyére.

— Ez az én hüséges barátom, mondogatta a bibornok.

Gazdájának betegsége óta szomoruan huzódott meg kalitkájában a kis kanári. Nem volt aki tréfálkozva megcirógassa s felhagyott még az énekléssel is. A mult napokban aztán, mikor a bibornok már ravatalon feküdt, — elröpült a rezidenciából. Az angol kert százados fáin fogták meg, hol szárnya alá dugott fejjel szomorkodott szegényke.

— **Tüz Kurticson.** *Haas* Samu kurticsi vámtulajdonos házának udvarán ma *kigyuladt a jégverem*, s annak fedélzete leégett. A kár alig száz korona.

— **Letartóztatott leánykereskedő.** A *zimonyi* rendőrség, amint lapunknak táviratozzák, letartóztatott egy *Kertész* László nevü leánykereskedőt, aki hamis utlevejekkel *hat leányt* akart Konstantinápolyba szállitani.

— **A szedőszekrény rejtelmeiből.** A nyomda udvarán szedőgyerekek porolják a betüket. Fujtatóval végzik ezt a mesterkedést, hogy megtisztitsák az apró reteszeket attól a sok szürkeségtől, ami lerakodik az ólomrudacskák közeibe. Két ember nézi végig ezt a munkát. Az egyik ujságiró, a másik barátja a lapnak. A másik megszólal:

— Nézd, milyen különös, ugyszólván csak egy retesz van, amelyikből alig hiányzik betü. Miféle van abban?

Megnézik, hát az egyes számok csoportosulnak benge.

— Emebből már valamivel kevesebb hiányzik.

— Azok a kettősök.

A lap barátja folytatja szemlélődését.

— A legérdekesebb ez a kettő. Az egyikben egy sincs, a másikban egy pár huzódik meg.

— Abban van a 3, meg a 4 szám.

A vendég kiváncsisága most már a tetőpontjára lépett.

— De hát mitől van ez?

— Hja, barátom, ebből a szekrényből szedték az iskolai értesitőket.

— **Csók a váróteremben.** Ot napi fogházzal büntetett a napokban az augsburgi rendőrség — egy csókot. Az augsburgi pályaudvar egy harmadik osztályu várótermében ugyanis a minap egy színész összecsókolta kedvesét. Nékány utas ezen megbotránkozott és följelentették a dolgot a rendőrségen, amely a színészt durva kihágás miatt öt napi fogságra itélte. Az itélet jogerőre emelkedett.

— **A virágcsokor a törvényszék előtt.** A törvényszéki palotában, ahol minden olyan nagyon komoly s ahol egyetlen virág sem terem, csak az igazság nyiladozik, kedves jelenet játszódott le. *Saly* Győző dr. vizsgálóbiró szobájába délelőtt egy nyáriruhás lenge hölgyecske lépett be. Kezében nagy virágbokrétát tartott s egyenesen a biró elé lépett. Ott illendően pukkedlit vágott s igy szólt:

— Biró ur. Egy kis virág. Köszönöm a szivességét.

— Mit? — kiáltott ijedten a biró, aki rémülten nézett a nagy bokrétára. Mit akar evvel itt?

— Hálám jeléül.

A jegyző kacagott, a tanuk összeröhögtek.

— Miféle hála? kérdezte a biró.

— Tetszik tudni ugyis, — szemérmeskedett a kis hölgy.

— Semmit sem tudok. Épen semmit. Beszéljen világosabban.

A hölgyecske pedig meghatottan mondta el, hogy tegnapig itt volt bezárva s hogy Saly vizsgálóbiró fölhivatta cellájából s szabadlábra helyeztette őt. Ezért hálából virágot hozott. A biró mosolyogva szagolgatta a bokrétát, de aztán ujra nagyon komoly lett s intett a kezével.

— Köszönöm. Elég. Vigye el a virágját. Isten vele!

— **Osztálytársak öngyilkossága.** Szörnyü esetről ad hirt *sepsi-szentgyörgyi* levelezőnk. Az ottani gimnázium több bukott növendéke megállapodott abban, hogy öngyilkosok lesznek egymás jelenlétében. Ennek a megállapodásnak van is egy halottja, *Szabó* Tivadar, aki ugy látszik a legbátrabb volt társai közül, mert végre is hajtotta magán a halálos itéletet. A középajtai erdőségben ugyanis néhány nappal ezelőtt egy már majdnem feloszlásnak indult holttestet találtak, melyben felismerték Szabó Tivadar gimnáziumi tanuló hulláját. Az erdőn észlelt lábnyomokból kideritették, hogy az öngyilkosság elkövetésénél többen voltak jelen. Kihallgatták a szerencsétlen osztálytársait és egyik bevallotta, hogy *többen elhatározták az öngyilkosságot.* Kimentek az erdőbe, hogy ott végre is hajtsák tervüket. Sorshuzás utján Szabó Tivadar volt az első és ez bátran meg is cselekedte az öngyilkosságot. A fiuk csak akkor jutottak tudatára tervük borzalmasságának, a mikor az első áldozat megvolt. Ekkor azután megrémültek és hallgatást fogadva hazamentek. A tanulók ezen együttes elhatározása általános megdöbbenést keltett s az érdekelt szülők a legéberebb figyelemmel igyekeznek fiaikat az öngyilkosságban megakadályozni.

— **Kasszafuró cigányok.** *Lótosujhegyről* táviratozzák: A *Tartsa-Harkány* melletti *Bajhalom* pusztán, a báró *Harkányi* kastélyba ismeretlen tettesek betörtek és a Wertheim-szekrény fölfeszitése után *4000 korona* készpénzt és nagyobb mennyiségü értéktárgyat elloptak. A csendőrség a környéken portyázó cigányokra gyanakszik.

— **Kaszával megsebesitett gazdálkodó.** Fölháboritó merényletet követett el *Szilágyi* István hódmező-vásárhelyi pusztai gazdálkodó ellen *Molnár* Bálint béres, a gazda egyik cselédje. Kint dolgoztak a tanyaföldön, amikor valami fölött összezördültek s a béres annyira földühödött, hogy a kezében levő éles kaszával a gazdához csapott, akinek lábát erősen és veszélyesen megvágta. Szilágyi Istvánt ugy szedték fel a földről s haza szállitották a városba orvoshoz, a rabiátus béres ellen pedig megtették a bünfenyitő följelentést.

— **Vasuti balesetek.** Villachból jelenti egy távirat: Az amstetten-pontafeli vonalon Georgen és Unemarkt között tegnap délután 8 órakor a felhőszakadásszerü eső okozta alámosás következtében egy tehervonat *kisiklott.* A mozdony a szerkocsival együtt felborult és hat kocsi kisiklott, a melyek közül *négy összetörött.* Egy fütő sulyosan megsebesült. A forgalmat átszállással tartják fenn a segédvágány kiépitéséig, a mi még a mai nap folyamán várható. — Hasonló, könnyü kimenetelü baleset hirét táviratozzák Zágrábból: A varasd-zagóriai vonat ma reggel $^1/_4$ 8 órakor Konscsina és Zlatár állomások között árviz következtében *kisiklott.* Egy kocsi a töltésről a vizbe esett. A mozdonyvezető kiesett a mozdonyból, de baja nem történt. Baleset egyáltalán nem történt.

— **Szökevény szerelmesek.** Nagy riadalom volt tegnapelőtt este — mint tudósitónk irja — *Szemeréd* községben hol egy szökevény szerelmes pár akart menedéket keresni, de a boszuálló apa a nyomukba akadt. *Lesenszky* Mihály hidvégi lakosnak a leánya beleszeretett *Bartos* András odavaló legénybe, de a leány vagyonos szülei hallani sem akartak a szegény szolgalegényről. A fiatalok erre elhatározták, hogy megszöknek. Tegnapelőtt a leány szülei elmentek hazulról. Ezt az alkalmat használták fel s Bartos a leánynyal eltávozott. Az volt a tervük, hogy a földeken keresztül elmentek Szemerédre s ott a legény egyik rokonánál szállnak meg. Az öreg Lesenszky délután, a mint hazaért s a leány eltünését megtudta, kocsira ült s testvérével együtt hajtott egyenesen Szemerédre. Eppen a falu alatt érték utól a szerelmes párt, a kik, mikor észrevették az üldözőket, futással akarták elérni a falut, hol elrejtőzhetnek, Lesenszky már a faluban érte el a leányt, a kit, mikor a kocsiról leugrott, *hajánál fogva* akart vonszolni a kocsihoz. A szerelmes legény védelmére kelt a leánynak s a kezében volt bottal hatalmas csapásokat mért az öregre. De ekkor a másik Lesenszky is leugrott a kocsiról s egy vasvillával ugy fejbe vágta a legényt, hogy az elbukott. Az apa és a testvére ezután a leányt kocsira akarták tenni, de az összefutott falunépe, kik a brutalitásnak szemtanui voltak, megakadályozták őket s a két Lesenszkynek menekülni kellett a nép boszuja elől. A két szerelmest egyelőre az előljáróság vette őrizet alá a további intézkedésig.

— **Rablás altatással.** Két cigány *Battonya* és *Tóth-Komlós* községek között az országuton megtámadott egy gazdaembert és elrabolta lovait és kocsiját. Battonyáról Tót-Komlósra igyekezett kocsin *Kovacsevics* Pál battonyai gazdálkodó. Messze járt már Battonyától, amikor két cigánynyal találkozott, kik megállitották a kocsit és szóba elegyedtek a gazdával. A két cigány négy koronát igért a gazdának, ha a kocsin elviszi őket Tótkomlósra. A gazda fölvette őket a kocsira. A cigányoknál bor volt és megkinálták a gazgálkodót is, aki azonban alig ivott az italból, mély álomba merült. A cigányok kábitó és altató szereket tettek a borba és amikor azt látták, hogy Kovacsevics mélyen elaludt, kiemelték a gazdálkodót a kocsiból és kidobták az országutra. Aztán elhajtottak a *800 korona értékü* kocsival és lovakkal. A kirabolt gazdát az országuton járó emberek találták meg és kocsin vitték be Battonyára. A csendőrség járőröket küldött ki a rablók nyomozására.

— **Vegyen jó cipőt** Porter Vilmos Nagy-Aruházában a Szabadság-téren, s ha nem lakik helyben, ugy rendeljen ezen cégnél, melyről biztos lehet, hogy a legnagyobb lelkiismeretességgel fogja a megbízást eszközölni. A cég városi és megyei telefonja 324. Öt forintos vásárlásnál teljesen ingyen kap müvészies, életnagyságu fényképet bármely kis arckép után: csupán a diszes papirkeretért téritendő meg 8 korona.

— **T. üzletfeleink** szives tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadságtér 20. szám. Telefon 265.sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbizásokat.

Páris legujabb botránya.

(A poloskodó herceg.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

Párisból érdekes törvényszéki tárgyalás hirét táviratozzák. *Du Gast* asszony becsületsértési pörét, melyet *Barboux* ügyvéd ellen inditott, ma a törvényszék mint törvény szerint meg nem engedettet visszautasitotta.

Barboux tudvalevőleg egy ügyvédi perbeszéde alkalmával azt mondta Du Gast asszonyról, hogy a hires Gerver-féle *„Femme aux Morgue“* cimü képnek, mely hölgyet ábrázol, kinek egyedüli ruházata egy fekete álarc, modelt ült.

A mai tárgyaláson, melyen előkelő közönség jelent meg, Barboux a *törvényileg védett szólásszabadságra* hivatkozott, mely szerint a biróság előtt, perben mondott sértésekért nem lehet feljelentést tenni.

A törvényszék az itélethozatalnál ugyanerre az álláspontra helyezkedett és konstatálta azonkivül, hogy a panaszt már azért sem lehet

Kölcsey-egyesület Aradon

tárgyalni, mert a panaszlott kijelentést a panaszos nem tette azonnal vád tárgyává.

Du Gast asszony, aki nagyon szép, karcsu hölgy, engedelmet nyert, hogy panaszát személyesen adhassa elő.

A legnagyobb biztossággal mondta el, hogy amint a sértés elhangzott, azonnal, még aznap feljelentést tett Barboux ellen az akkori törvényszéki elnöknél.

Ha Barboux akkor egy egyszerű sajnálkozást fejezett volna ki, vagy visszavonta volna a kijelentést, megelégedett volna. Ezen szavak után az ügyvédnez fordult és azt kérdezte:

— Barboux ur, visszavonja?

De Barboux hallgatott.

— Önök láthatják, — folytatta Du Gast asszony, — hogy hallgatása nem más, mint megerősitő vallomás sértő kijelentése mellett. S mielőtt az elnök megakadályoznatta volna, *ellenfelére nehány erős szidalmat zuditott.*

Du Gast asszony drámai föllépése után ügyvédje, *Fanol* Firmin még egyszer felvetette a jogi kérdést, de hiába. Du Gast asszony mozdulatlanul hallgatta végig az itéletét, a teremből való eltávoztakor barátaira kellett támaszkodnia.

Egy később érkezett párisi távirat jelenti, hogy a pernek az utcán utójátéka volt. — *Sagan-Talleyrand* Helie herceg, aki du Gast asszonyt kisérte, Barboux-t az uton követte. Borboux háza előtt utólérte az öreg urat és kérdezte:

— Ön Barboux ur!

Az igenlő válaszra azt kiabálta:

— Ön rágalmázó!

Egyuttal azonban tettlegességre vetemedvén, *arcul ütötte az öreg urat*, akinek átnyujtotta névjegyét. Barboux azonnal feljelentette a herceget a biróságnál.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ **Népszinmű a törvényszék előtt.** Valóságos népszinmű tárgy foglalkoztatta ma az aradi törvényszéket. A hős *Hans* Mitru, fiatal, szép szál legény, aki O-Szt.-Anna községből *elrabolta Ilika* Mártát s kocsin Galsára vitte. Két év óta szerették egymást, s egy alkalommal a a legény megtudta egy cigány zenésztől, hogy a leányt máshoz akarják adni feleségül. A zenész éppen a lányos házhoz ment, hogy megalkudjék a lakodalmi muzsikára. A legény ekkor megkérdezte a leányt, hogy szereti-e és eljön-e vele A leány igent mondott, mire bátyja, Hans Mitru segitségével kocsira tették Ilika Mártát és elhajtottak vele Galsára, egy barátjukhoz. A leány itt sirni kezdett, mire még az nap haza küldték az anyjához. Igy adta ezt elő a vádlott, mig a leány azt vallotta, hogy erőszakkal elrabolták, s hogy a kocsin ne tudjon kiáltozni, leboritották egy subával. Az ügyben itéletet nem hozott a törvényszék, mert több tanu meg nem jelenése miatt a tárgyalást el kellett napolni.

§ **Az eltünt gyémánt.** Nagy feltünést keltett a mult héten a fővárosban *F.-né Blahó* Juliskának, egy szép fiatal asszonynak az esete. A rendőrség le is tartóztatta, mert az a vád merült fel ellene, hogy előkelő uriasszonynak öltözködve és tele arany-, meg gyémántsmukkal megjelent az ékszerészüzletekben, a hol aztán vásárlás ürügye alatt drága brillánsköveket, esetleg arany ékszert lopott. Az elfogatása, bár már előbb is tettek ellene feljelentéseket, Schrötter Arnold müötvös panaszára történt. Ot napja, hogy *F.-né* fogva van s dr. *Nágel* biró a büntető járásbiróságnál tegnap kezdte meg ügye tárgyalását. Egy apró gyémántkő volt a biró előtt, mint bünjel. Ez tünt el állitólag Schrötter üzletéből, akkor, a midőn a vádlottnő ott megfordult. De F.-né, noha három tanu fölismerte, tagadta azt is, hogy valaha Schrötternél járt. Ám a bünjelt képező gyémántot — mondotta vallomásában — igenis ő adta el Majtényi ékszerész üzletében, de az jogos tulajdona volt. Egy régi gyürüjéből esett ki az apró drágakő s ezért értékesitette. A mai folytatólagos tárgyaláson, a mint fővárosi tudósitónk táviratozza, kihallgatták még *Spitzer* Miksa ékszerészt. A kérdéses gyémántdarab szerinte is ugyanaz, melyet ő Schrötternek, a károsnak eladott volt.

A biró: Határozottan felismeri?

Tanu: Igen.

— Annyi idő mulva, mikor a gyémántkő mégis csak mind nagyon hasonlit egymáshoz?

— Esküszöm, hogy ez volt.

A bizonyitás véget ért ezzel és dr. *Ney* Béla ügyészi megbizott a vádlottnő megbüntetését kérte. A védő ellenben rámutatott arra, hogy csupa feltevések alapján nem lehet egy házasságban élő tisztességes nőt, egy hivatalnok nejét a lopás bünével megbélyegezni. A gyémántkövet F.-né is épp ugy a magáénak mondja, mint a panaszos, a ki nem érte tetten a vádlottnőt, még ha igaz lenne is, hogy ez járt a boltjában. Fölmentést kér.

A biró: Vádlottnő! Kiván ön a védelmére valamit felhozni?

— Semmit. Ártatlan vagyok.

A biró ezután *felmentette* F-nét a lopás vádja alól s *azonnal való szabadlábra* helyezését is elrendelte. Mikor a szép asszony meghallotta a felmentő itéletet, sirva fakadt.

NAPIREND.

Julius 19. Szombat. Róm. kath. naptár: Paulina, Vince. — Protestáns naptár: Rufina. — Izraelita naptár: Sabbat, Balak. — Görög-keleti naptár (julius 6.): N.-Szizoesz. — A nap kél 4 óra 7 perckor, nyugszik 7 óra 32 perckor. — A hold kél 6 óra 25 perckor, nyugszik 3 óra 2 perckor.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van hétfőn, szerdán és szombaton délelőtt 11½—12½ óráig; kedden, csütörtökön és pénteken délután 1½—2½ óráig; vasárnap és ünnepnapokon zárva. Helyiség: Ereklye-muzeum helyisége melletti ülésterem.

Időjóslás. A központi meteorologiai-intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Változékony, meleg, zivatarok.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Aradi heti gabnavásár.

— Az *Aradi Közlöny* tudósitójától. —

Arad, julius 18.

Hosszu évek sorozata mult el, amióta a kalászos gabna oly szépen fejlett és jó minőségü volt.

Oröm fogja el a gazdát, ha gabnáját csépelés alá adhatja, mert addig nem jutott hozzá nedvesség, igy tehát szárazon kerül forgalomba, vagy magtárba. Kivánatos volna, hogy az eső ne tegyen kárt a buzában.

Kapás növényeink esőre várnak.

Az üzlet pangása még tart.

Uj buza is volt már hetipiacunkon, de ennek ára nem mérvadó. Az uj buza árát előre lehetetlen megjósolni, ehhez sok körülmény füződik.

Mintegy 200 métermázsa buza és 100 métermázsa tengeri került forgalomba.

Mai árak: Az árak 50 kilogramm sulyegységet véve alapszámitásnak, *korona* értékben:

Buza I-ső minőségü 7·70—7·80.
Buza közép minőségü 7·40—7·60.
Uj-buza 6·50—6·80.
Tengeri 4·70.
Uj-rozs névleges jegyzés 5·50—5·60.
Uj-árpa névleges jegyzés 4·30—4·50.
O-zab névleges jegyzés 5·80—6·00.
Az irányzat lanyha.

—

= **Nagy fizetésképtelenség.** A Magyar Gabonakereskedők és Malmok Hitelezői Védőegyesületének irodájában tegnap délután ujból értekezletet tartottak a *Bauer* Lajos és fivére budapesti nagy liszt- és korpakereskedő-cég hitelezői. Az előterjesztett leltár szerint a passiva 420.000 korona, mig az aktiva 100.000 koronával kevesebb. Ennek folytán és minthogy a cég fizetéseit beszüntette, a hitelezők és a védőegyesület értekezlete a céget fizetésképtelennek nyilvánitotta és a cég képviselőit fölszólitotta, hogy a legközelebbi hétfőig kiegyezési javaslataikat terjesszék be.

—

Budapesti árú- és értéktőzsde.

— Az *Aradi Közlöny* távirati tudósitása. —

Budapest, julius 18.

Délitőzsde. Buzakinálat mérsékelt, vételkedv jó. Szilárd irányzat mellett 10,000 métermázsa került forgalomba, uj buza 5—10, öreg buza 20 fillérig drágább árakon. Egyéb gabonanemek drágábbak. Időjárás borus.

Zárlat 12 órakor:

Buza októberre	6.84— 6.85
Rozs októberre	5.89— 5.90
Zab októberre	5.35— 5.36
Tengeri juliusra	4.78— 4.79
Tengeri augusztusra	4.84— 4.85
Tengeri 1903. májusra	4.88— 4.89
Repce augusztusra	10.35—10.45

Zárlat 5 órakor:

Buza októberre	6.75— 6.76
Rozs októberre	5.82— 5.83
Zab októberre	5.28— 5.29
Tengeri juliusra	4.79— 4.80
Tengeri augusztusra	—.——.—
Tengeri 1903. májusra	4.86— 4.87
Repce augusztusra	10.30—10.40

Zárlat 5 órakor: korona

Osztrák hitelrészvény	681.25
Magyar hitelrészvény	710.50
Leszámitolóbank részvény	451.—
Rima-Murányi vasmű részvény	495.—
Osztrák-magyar államvasuti részvény	696.50
Közuti vasut	622.—
Városi villamos vasut részvény	310.75

—

Szeszüzlet.

— Julius 18. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban nyers szesz 115 korona, kicsinyben 117 korona; finomitott szesz nagyban 118 korona, kicsinyben 120 korona hordó nélkül, per 100 liter %, beleértve 70 korona fogyasztási adót.

Száritott moslék 12·80—13·— korona mmázsánként.

—

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Julius 18. —

Magyar elsőrendü: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli sulyban 103—5 fillérig, öreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban ——— fillérig, fiatal nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban 112—4 fillérig, fiatal közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 111—2 fillérig, fiatal könnyü páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 110—1 fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 260 kilogrammon felüli sulyban 111—4 fillérig, közép páronként 240—260 kilogramm sulyban 110—2 fillérig, könnyü páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban 108—9 fillérig.

Sertéslétszám. Julius 15. napján volt készlet 44,334 darab, julius 16. napján fölhajtatott 677 darab, julius 16. napján elszállittatott 368 darab, julius 17. napján maradt készlet 44,643 darab. Üzlet: Szilárd.

Dr. Rittich Antalné Orth Mariska a maga és gyermekei **Virgil, Jenő** és **Tibor** nevében, valamint az alólirottak nevében is fájdalomtelt szivvel tudatják a felejthetetlen szeretett férj, apa, testvér, sógor és rokon

Dr. Rittich Antal,

köz- és váltó ügyvéd
Temesmegye t. b. főügyészének,

f. évi julius hó 18-án reggel fél hat órakor életének 45-ik s boldog házasságuk 16-ik évében, kinos szenvedés után bekövetkezett halálát.

A boldogultnak földi maradványai folyó 1902 év julius hó 19-én d. u. 4½ órakor fognak az uj-aradi gyászházban a róm. kath. anyaszentegyház szertartása szerint beszenteltetni s ugyan onnan az uj aradi temetőben elhantoltatni. Az engesztelő szentmise pedig f. hó 21-én d. e. 9 órakor az uj-aradi plebánia templomban fog az egek Urának bemutattni.

Uj-Arad, 1902. julius 18.

Isten áldása kisérje porait!

Rittich Klementina,
Rittich Béla,
testvérek.

Özv. Andrényi Gusztávné Orh Berta,
Alpár Ignácné Orth Antónia,
Orth Gyuláné Strobentz Ida,
Orth Ambrusné Muszák Viola,
sógornők és ezek gyermekei.

Alpár Ignácz,
Orth Gyula,
Orth Ambrus,
sógorok.

Andrényi Gusztáv.
Mezei Andorné Andrényi Vilma,
Andrényi Mariska,
Orth Iduska,
Ifj. Orth Gyula.

REGÉNY-CSARNOK.

Hipnózis.

— Angol regény. —

Irta: Hardy I. D. [28]

(Folytatás.)

TIZEDIK FEJEZET.

Midőn Ray, másnap megpillantotta Fitzalannét és nagy tisztelettel, mélyen meghajlva üdvözölte, Nazaréna komoly arccal fogadta a köszöntést s ez mázsányi terhet vett le az ifju szivéről. Mégis tanácsosabbnak tartotta egy darabig távol maradni Fitzallannétól s csak estvére kelve, mikor az asszony magánosan ült egy széken s szomoru arccal bámult bele a vizbe, ment odahozzá és kérdezte esdeklő hangon: — Szabad egy pillanatra helyet foglalnom ön mellett?

— Nem bánom, telelt az asszony kurtán.

Még ettől az elég barátságtalan modón adott engedelemtől is boldogan huzott Ray széket magának s leült; azután azt kérdezte Nazarénától, hogy nem fázik-e, amire szintén kurtán csak egy „nem" volt a felelet.

Egy ideig hallgatott, folyton remélve, hogy az asszony szólal meg, de mikor az elmaradt, habozva kérdezte:

— Talán elmenjek innen, asszonyom?

Most halvány mosolygás tünt fel Nazaréna arcán, de hangja hideg és tartozkodó volt, mikor megszólalt:

— Csakugyan hajlandó megtenni bármit akarok is Percival ur?

— Feltétlenül, — kiáltotta Ray tüzesen, — ha azt parancsolja, hogy ugorjak a tengerbe, gondolkozás nélkül megteszem.

— Igaz, hogy ez volna a legegyszerübb módja a nehéz helyzet tisztáz sának, — szólt az asszony gunyosan. Majd komolyan tette hozzá: — Belátja most már, milyen helytelenül viselkedett velem szemben?

— Tökéletesen, felelt Ray. — S nem tehetek semmit, hogy jóvátegyem a hibámat?

— Nem tudom mi módon volna ez lehetséges, — felelt Nazaréna keserüen.

— Véghetetlenül rosszul esik ez nekem, szólt Ray lesujtva, — én sokat adnék érte, ha nem volnék itt!

— Én is, — felelt az asszony hirtelen, — de nem segithetünk a dolgon . . .

— Nem . . . hacsak vissza nem uszom Angliába.

E pillanatban két ur jött a fedélzetre s elhaladt a pár előtt. Az idősebik meglehetősen közönséges külsejü volt, mig a fiatalabbnak ki a másiknak a karjára támaszkodott, finom metszésü arca, elegáns termete s hosszu fekete szakálla volt, ami külsejét festőhöz tette hasonlóvá. Puha sötét nemezkalap volt a nyughatatlanul ide oda révedező szemeire huzva s ajkai érthetetlen mormogást hadarva mozogtak.

— A szegény ember őrült, — susogta Ray Nazarénához fordulva, mikor a két alak elhahaladt előttük.

— Sok ember ápoló nélkül jár, még is őrült néha, — felelt Nazaréna rideg hangon.

— Ha ezekkel a szavakkal rám célzott — felelt Ray halkan és szomoruan, — meg kell mondanom, hogy sokkal kevésbbé sért velük, mint azokkal, melyeket tegnap vágott az arcomba.

— Lehet, felelt az asszony egykedvüen; — ön azonban mindenesetre megérdemelte mindazokat a szemrehányásokat s mentül jobban gondolkozom a dolgon, annál mélyebben érzem a gyalázatot, melyet a fejemre hozott.

— Azt hittem, tört ki Ray, hogy már eléggé megbüntetett.

— Mintha elégséges volna a szó a tett megbüntetésére! — felelt Nazaréna sötéten.

— Talán elég, — susogta Ray. — Mindenesetre legvégén vagyok annak, amit öntől még elviselhetek.

Nazaréna hallgatott egy darabig, aztán keserüség nélkül szólt:

— Ugyan — mondja, — ki fogja nekem elhinni, ha azt mondom, hogy ön kivánságom és akaratom ellenére jött utánam?

— Ne aggódjék semmit, — kiáltott Ray, — a gyanusitásnak az árnyéka sem fogja önt érinteni! Egy teremtett lélek sem tudja, hogy követtem önt s hogy itt vagyok . . .

— S mit gondol, kellemes dolog lehet az rám nézve, hogy ugyszólván a büntársa legyek önnek a hazugságban; mikor mindenki azt hiszi, hogy Ön Svájcban van?

— Hát mondja meg mindenkinek az igazat; mondjon amit akar, én megesküszöm mindenre!

— Le vagyok kötelezve önnek, hogy hajlandó volna a kedvemért hamisan is esküdni, de sohasem fogom megbocsátani, hogy olyan helyzetbe hozott, melynek egy ilyen ajánlat lett a következménye. S most . . . azt hiszem, eleget beszélgettünk mára! Szeretnék lemenni a kajüttömbe.

— Ahogy parancsolja.

Mikor azonban este a legtöbb utas fel s alá sétált a holdfényben a fedélzeten, Ray szerényen kérdezte Fitzallannétól, hogy nem kisérhetné-e fel a fedélzetre. Az asszony először kurtán elutasitotta, de aztán igy szólt:

— Jól van, menjünk végig egyszer a fedélzeten, mondani valóm van önnek.

S mikor aztán a karjára támaszkodva járt a fedélzeten, komoly hangon szólalt meg:

— Arra akartam kérni, hogy ezentul tartsa magát tőlem távol.

Ray halotthalványan tekintett rá,

— Azt jelentheti ez, hogy nem beszélhetek többé önnel?

— Igen.

— De hisz minden idegennek szabad Önt megszólitani.

— Az más dolog, — felelt az asszony, — ha idegen ember alkalmatlan nekem, akkor a kapitányhoz fordulhatok s kérhetem a védelmet. Onnel szemben azonban, hála annak a helyzetnek, amelybe hozott, — nem tehetem meg ezt . . .

— Elég, — susogta Ray elfuladt hangon, — több, mint elég.

E pillanatban a fiatalember azt hitte, hogy a vére izzó lávává válik . . . meg tudta volna fojtani Nazarénát! Meghajolt előtte mélyen s eltávozott . . .

(Folytatása következik.)

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:
Vass Géza.

Nyári szinház.

Szombaton, 1902. évi julius hó 19-én:

A TARKA SZINPAD

teljes müvészi személyzetének előadása.

I. SZAKASZ.

Beköszöntő. Rudnyánszky Gyulától. Elmondja: Szőreghy Gyula.

Az én Katám, bakanóta. Irta: Heltai Jenő. Énekli: Gyárfás Dezső.

Dal a kis lámpáról. Irta: Balla M. Zenéjét szerzé: D'Amant Leo. Énekli Véghelyi Angela.

Tekintetes ur, cigány történet. Irta: Kalotay Sándor. Zenéjét: Lányi Ernő. Cigánykisérettel előadja: Baumann Károly.

Forgalmi akadály. Irta: Kalotay Sándor. Zenéjét: Donáth Lajos. Énekli: Kornai Berta.

Ne váljunk el, törvényszéki jelenet. Irta: Courteline. Magyar szinre alkalmazta: Góth Sándor. Előadják: Gyárfás Dezső, Baumann Károly, Iványi Antal, Szőreghy Gyula, Márton Mihály, Vásárhelyi Vilma, Véghelyi Angela és Domokos Róbert.

II. SZAKASZ.

A kulcslyuk, tréfás kettős. Irta: Mérei A. Zenéjét: Kern Aurél. Előadják: Kornay Berta és Véghelyi Angela.

A Grand Calébban, dal. Irta: Szabolcska Mihály. Zenéjét: Donáth Lajos. Énekli: Márton Mihály.

Dal a trombitáról. Zenéjét irta: A'Amant Leo. Énekli: Véghelyi Angela.

Ez ki van zárva, kuplé. Irta: Kalotay Sándor. Zenéjét: Donáth Lajos. Előadja: Gyárfás Dezső.

Van-e tehetségem? szinházi tréfa. Irta: Pásztor Árpád. Zenéjét: Máder Raul. Előadja: Kornai Berta.

A segédjuhász, szecceszió népszinmű. Irta: Szomaházy István. Előadják: Vásárhelyi Vilma, Baumann Károly, Domokos Róbert és Márton Mihály.

III. SZAKASZ.

Ferde világ, tréfás jelenetek. Irta: Pásztor Árpád. Zenéjét: Donáth Lajos. Előadják: Kornay Berta és Baumann Károly.

A vén kocsis, dal. Irta: Heltai Jenő. Zenéjét: Tarnay Lajos. Előadja: Márton Mihály.

A dióla románca. Irta: Molnár Ferenc. Zenéjét: Konti József. — **A rózsabimbó és a méh,** angol dal. Énekli: Kornai Berta.

Fregoli paródia. Előddja: Baumann Károly.

Kezdete este 8 órakor.

Vasuti közlekedés.

— Érvényes 1902. évi május hó 1-től. —

ARADRÓL

Budapest felé indul:

Nagyváradra reggel	5.10
Gyorsvonat reggel	8.18
Személyvonat d. e.	11.20
Személysz. tv. d. u.	4.45
Gyorsvonat délután	4.21
Személyvonat este	9.35

Erdély felé:

Személyvonat reggel	6.35
Gyorsvonat délután	12.11
Soborsinig délután	2.04
Személyvonat d. u.	4.07
Radnára délután	6.35
Gyorsvonat este	7.18

Temesvár felé:

Személyvonat reggel	6.15
Személyvonat d. e.	11.56
Vegyesvonat délután	5.—

Szeged felé:

Vegyesvonat reggel	7.10
Személyvonat d. u.	4.11

Brád felé:

Személyvonat reggel	6.25
Vegyesvonat d. u.	12.06
Gurahonczig szm. du.	4.30

ARADRA

Budapest felől érkezik:

Személyvonat reggel	6.05
Személysz. tv. reggel	9.10
Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személyvonat d. u.	3.32
Gyorsvonat este	7.11
Szmv. Szolnokról este	9.—

Erdély felől:

Soborsinról reggel	6.59
Gyorsvonat reggel	8.08
Személyvonat d. e.	10.50
Radnáról délután	2.36
Gyorsvonat délután	4.06
Személyvonat este	8.57

Temesvár felől:

Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvoat d. u.	3.44
Személyvonat éjjel	10.59

Szeged felől:

Személyvonat reggel	8.35
Vegyesvonat este	7.06

Brád felől:

Gurahonczról szm. r.	8.03
Vegyesvonat d. e.	11.—
Személyvonat este	6.56

Május 1-től bezárólag szeptember 30-ig ünnep- és vasárnap, valamint a radnai búcsúnapokon jön Radnáról egy vegyesvonat este 8 óra 23 perckor.

NYILTTÉR.*

Cséplőgépek

felszereléséhez előirt szabályszerü

kötszer-szekrények,

darabonként 10 koronáért kapható

VOJTEK és WEISZ

drogueria és parfumeria nagykereskedése

ARADON. 1262

Bort igyék a magyar!

(nem sört.)

Uj! 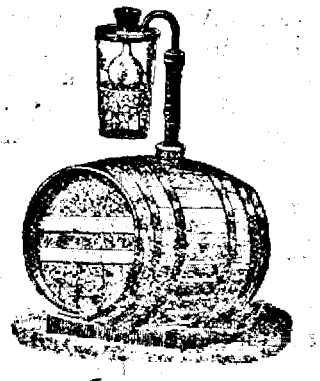 **Uj!**

bor- védő

Nagy akadály volt a házi borfogyasztásnál eddig azon körlmény, hogy a megcsapolt hordóban a bor megvirágosodott, megtört, vagy megecetesedett.

Fenti borvédő alkalmazása mellett a borokat **hónapokon által csapon tartva fogyaszthatjuk,** anélkül, hogy a bornak legkevesebb baja támadna.

Egy borvédő ára 7 korona.

Leirást, használati utasitást kivánatra bárkinek póstán bérmentve küldünk.

A borvédő jóságáért teljes felelősséget vállal a szállitó cég.

VOJTEK és WEISZ

drogueria és parfumeria nagykereskedése

ARADON. 1263

Aradi nyomda részvénytársaság.

Ajánlja
kitünően berendezett és
jól felszerelt

NYOMDÁJÁT,

hol mindennemü nyomdai
munkák gyorsan és pontosan elkészittetnek.

Báli meghivók,
Tánczrendek,
Belépti-jegyek,
Esküvési és eljegyzési kártyák,
Gyászjelentések,
Üzleti körlevelek,
Levélpapirok,
Boritékok, stb. stb.

Méltányos árak! **Szép kivitel!**

ALAPITTATOTT 1876.

BERÁN ANTAL ÉS FIA

kárpitos és diszitő

Aradon, Szabadság-tér 20. sz. (Gróf Nádasdy-ház.)

Elvállalnak a legegyszerübbtől a legfinomabb

lakás-berendezést minden stylben

a legjutányosabb árak mellett.

Kárpit-papir nagy raktár.

(Tapéta) gipsz és Machse, dombor-menyezetek és kemény dombormü

a legmüvésziesebb kivitelben. — Tervek és árjegyzékek kivánatra lesz készitve. Minden fővárosi verseny kizárva.

Lószőr, afrik és szégras matracz raktáron.

Mindennemü vászon és fa-ablakredőnyök, egyleti disz és diszitési zászlók gyártási terme, ünnepélyek és termek diszitési vállalata.

Tekeasztalok behuzása helyben és vidéken.

A nagyérdemü közönség pártfogását kéri teljes tisztelettel

955 **Berán Antal és Fia.**

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Több kiállitáson első dijjal kitüntetve.

Városi és megyei telefon 132. szám.

A Boros Beni-tér,

vagy annak közvetlen közelében

egy nagy

bor-pincze

kerestetik.

Czim a kiadóhivatalban. 1259

Magy. kir. államv. budapest-jobbparti üzletvezetősége.

24628—1902. II. sz.

Pályázati hirdetmény.

A m.kir, államvasutak Szabadka állomásán az állomási vendéglő üzletére 1903. évi január hó 1-étől számitott 3 évi időtartamra, azaz 1905. évi deczember hó 31-ig leendő bérbeadása iránt ezennel nyilvános ajánlati tárgyalás hirdetünk.

Az 1 korona bélyeggel és „Ajánlat a m. kir. államvasutak Szabadka állomásán levő vendéglő üzletnek bérbevételére a 24628 számhoz" felirattal ellátott, boritékba zárt és lepecsételt, nemkülönben a kellő okmányokkal (iparengedély és erkölcsi bizonyitvány) felszerelt ajánlatok **1902. évi augusztus hó 14-ének déli 12 órájáig** a m. kir államvasutak budapest-jobbparti üzletvezetőség titkári hivatalánál (Budapest, Külső kerepesi-ut 8 ház) posta utján tértivevény mellett nyujtandok be.

Bánatpénz fejében pedig 600 azaz hatszáz korona készpénzben vagy állami letétre alkalmas értékpápirokban nevezett üzletvezetőség gyüjtőpénztáránál 1902 évi augusztus hó 13 ának déli 12 órájáig leteendő.

Értékpapirok a budapesti, illetőleg a bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett, tizennégy napnál nem régibb árfolyam szerinti értékben, de legfeljebb csak névértékben fognak számittatni.

Szóban lévő vendéglő bérletére vonatkozó feltételek ezen üzletvezetőség forgalmi osztályában (Budapest Külső Kerepesi-ut 8 ház I. emelet 33. ajtó) vagy a budapest jobbparti, (keleti pályaudvar) győri és szabadkai forgalmi főnökségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők, miért is ajánlattevőkről feltételezzük, hogy a feltételeket ismerik és azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő vagy a kitüzött határidőn tul érkezett ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

A m. kir. államvasutak fenntartják maguknak a jogot, hogy az ajánlattevők közül, tekintet nélkül a felajánlott bérre, tetszésük szerint szabadon választhassanak.

Megjegyezzük végre, hogy a vendéglő, lakásul szolgáló 6 szoba, konyha és a hozzátartozó mellékhelyiségeket, valamint az I. és II. oszt. étermeket és ezeknek tartozékait bérlő saját költségén tartozik füteni és világitani, a mig a III ad osztályu ét- és váróterem fütése és világitása fele részben bérbeadó vasut, fele részben pedig bérlő által fog eszközöltetni.

Budapest, 1902 julius hó 3 án.

Az üzletvezetőség

(Utánnyomat nem dijaztatik.)

Egy modern

ujonnan épült ház szabad kézből eladó. — Bővebbet a kiadóhivatalban. 1254

Hirdetmény!

Egy jó forgalmu hentes és mészáros üzlet Dessewffy és Kossuth-utcza sarkán, családi viszonyok miatt, azonnal átadó. Bővebb felvilágositás ugyanott kapható. 1258

Egy teljesen uj

kerékpár

első gyártmány

1902. modell, — kéz alatt

1247 **eladó.**

Bővebbet a kiadóhivatalban.

MÁRIA-RADNAI GYOMORCSEPPEK.

Gyomorgörcs, gyomorfájás, erős gyomorhurut és étvágytalanság ellen biztos szer.

Egy üveg ára 80 fillér.

M.-Radnai vértisztitó és fájdalom nélküli hashajtó labdacsok.

Egy doboz ára 60 fillér.

M.-radnai lábizzadás elleni kenőcs.

Kipróbált hatásu, egy tégely használata elegendő. — **Egy tégely ára 1 kor.**

Kossuth-féle M.-radnai Gyöngyvirág-Creme.

Ápolja, szépiti és finomitja az arczbőrt, eltávolit májfoltot, szeplőt pattanásokat, bőratkákat és az arcznak bájt és üdeséget kölcsönöz.

Kis tégli 1 korona. — Nagy tégli 2 korona.

M.-radnai gyomorerősitő tea.

Egy csomag ára 1 kor. 20 fill.

Mária-radnai hajessentia biztos szer hajhullás és fejkorpa ellen kitünő hajápoló szer.

1 üveg ára 2 korona.

Kitünő közkedveltségnek örvendő Kossuth-féle bajuszpedrő.

Egy doboz ára 30 fillér. 421

Kaphatók:

UDVARDI KOSSUTH PÁL

a „Megváltó"-hoz czimzett gyógyszertárában **M.-Radnán,** és az ország minden nagyobb gyógyszertárában. — Gyógyszerészek részére Aradon **Vojtek és Weisz** gyógyáru kereskedőknél.

981—1902. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Alulirott község előljárói ezennel közhiré teszik hogy a községházától az arad-simándi állami útig vezető közút kavicsolási munkálataira 500 korona kikiáltási árral **f. évi augusztus hó 9-én délelőt 10 órakor** Szentleányfalva községházánál nyilvános alkutárgyalás fog tartatni. Miről érdeklődők értesittetnek, azzal, hogy az árlejtési feltételek jelzett időig a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szentleányfalva 1902. julius hó 15-én.

Dániel Miklós, jegyző. *Beke István,* biró.

1255

Hölgyeknek és Uraknak

egyaránt ajánlható az általam készitett **„Contre Son"** korpa elleni fejmosó, mely a legtisztább anyagokból van összeállitva.

Hogy az egészségre nem káros anyagokat tartalmaz, igazolja egy **budapesti kir. ker. törvényszéki hites vegyész, valamint a zürichi nemzetközi vegyintézet** bizonyitványa.

Ezen fejmoso rendes használata megszünteti a fejkorpa képződést, a hajnak selyemszerü finomságot és igen szép fényt ad.

Nem állitom, hogy hajnövesztő, hanem az által, hogy a fejbőr tiszta és korpa mentes, a hajhullást enyhiti.

Ezen fejmosó minden esetben a legnagyobb sikerrel lett használva, mit számtalan egyénnel tudok igazolni.

Kitünő hatásánál fogva számtalan esetben ajánlva lett **dr. Tisch Mór Arad város tb. főorvosa** által.

Gyors száradása által a legérzékenyebb fejen is használható.

Egy üveg ára 65 krajczár.

A n. é. közönség becses bizalmát kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

TURÓCZY ELEK

fodrász 1735

Arad, Andrássy-tér 18. Salacz-utczai rész.

Egy hivatalszolga

és egy **óvadékos pénzbeszedő** alkalmazást nyer. Bővebbet Bartosnál, Kazinczy-utcza 2. sz. 1260

TELEFON 438.

Legnagyobb választék

arany, ezüst és ékszertárgyakban.

Alkalmi vételek és eladások.

DEUTSCH IZIDOR

órás és ékszerész 42

ARAD, TEMPLOM-UTCZA

Minorita-palota.

Zálogczéduláik,

arany és ezüsttárgyak **készpénz fizetés** mellett a legmagasabb árban megvétetnek, vagy beczeréltetnek.

A magy. kir. államv. igazgatósága.

68962—1902. szam.

Pályázati hirdetmény.

Alulirott igazgatóság a m. kir. államvasutak menetjegy-nyomdájában, illetve mühelyeiben 1903. évben, esetleg 1904. és 1905. években szükséges festett, hasitott birkabőrök, alátét bőrkarikák, bőrportárcsák, valamint a Westinghouse-fékek tömitéséhez való bőrtárcsák szállitására ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

A pályázat tárgyát képező anyagokat feltüntető ajánlati ürlap, valamint a szállitásra vonatkozó és az ajánlattételnél kötelező részletes módozatokat tartalmazó ajánlati felhivás valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthető és az alulirott igazgatóság anyag- és leltár-beszerzési szakosztályánál (Budapest, VI. Andrássy-ut 73. sz. II. em. 46. ajtószám) dijtalanul kapható.

Az előirt módon kiállitott, ivenkint egy koronás m. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok, a 60 filléres okmánybélyeggel ellátott és aláirt ajánlati felhivással együtt lepecsételve legkésőbben **folyó évi augusztus hó 12-ének déli 12 órájáig** a fentemlitett szakosztálynál benyujtandók vagy posta utján oda küldendők.

Az ajánlat boritéka e feliratal látandó el: „Ajánlat 68962—902. számhoz."

Bánatpénz gyanánt az ajánlandó czikkek értékének 5 százaléka legkésőbben folyó évi augusztus hó 11-ének déli 12 órájáig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál, akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban leteendő.

Bánatpénz nélküli és későbben benyujtott ajánlatok, valamint az olyanok, melyek nem az előirt módon tétetnek, vagy a melyek az aláirandó ajánlati felhivás nélkül nyujtatnak be, figyelembe nem fognak vétetni.

Budapest, 1902. év julius hó.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem dijaztatik.)

Aradi nyomda részvénytársaság könyvnyomdája.